

## Înfierea 4

- Înfierea -

**22 mai 1960, seara**  
**Jeffersonville-Indiana S.U.A**

Am dus mulți oameni acolo jos, botezându-i în Numele lui Isus. Coboram de pe stâlp, mergeam la apă, cât puteam de repede. De multe ori am botezat în hainele vechi de lucru. Eu lucram la montarea cablurilor telefonice și în timp ce lucram la un stâlp împreună cu colegul meu, i-am vorbit despre Domnul. El mi-a zis: „Billy, într-o zi voi veni la biserica ta și mă voi boteza”. Eu i-am răspuns: „De ce vrei să aștepți până atunci? Noi suntem lângă râu și aici este multă apă.” Nu pierdeți ocazia. Famenul a spus atunci lui Filip: „Aici este apa. Ce mă oprește?” Nimic, dacă tu ești pregătit, acum este timpul. Nu da ocazie lui Satan să blocheze lucrurile. Nu amâna până mâine ceea ce poți face azi. Poate pentru tine nu va mai fi un mâine.

Eu îmi amintesc că odată am făcut asta, și atunci am învățat o lecție. Amânasem ceva pe ziua care urma, un lucru care trebuia să fie făcut atunci și apoi a fost prea târziu. Eu nu aș vrea să vă vorbesc prea mult, dar mă cuprinde așa de tare încât uit de timp. Mă simt așa de bine, încât aproape că nu mai știu de mine.

Veniți acum să ne aplecăm capetele noastre pentru un moment, înainte de a ne apropia de Cuvânt. Tatăl nostru ceresc, Tu ești Dumnezeu cel viu, care trăiești în veac. Soarele care a apus este același soare pe care Daniel l-a văzut asfințind, pe care Ieremia l-a văzut asfințind, pe care Adam l-a văzut asfințind, pe care Isus l-a văzut asfințind. Și ei au trăit în lumea aceasta și au umblat în ea. Tu însă rămâi mereu același Dumnezeu.

În seara aceasta sunt aduse multe cauze înaintea Ta: un bărbat cu o tumoră la creier. O soră se teme de același lucru. Doamne, Tu ești singura nădejde a celor care sunt aici. Tumoră l-a slăbit groaznic și nimic nu o poate opri. Acest caz depășește posibilitățile medicului, dar în seara aceasta mergem după miel cu praștia noastră ca să-l aducem înapoi în turma Tatălui. În Numele Domnului Isus Hristos, rugăciunile noastre merg acolo pentru ca leul să fie bătut, ca această tumoră să

dispară așa ca ei să fie din nou aduși în siguranță, în turmă. O, Dumnezeule, noi ne gândim în seara aceasta la președintele nostru, Dwight Eisenhower. El a condus țara și a încercat să ne scoată din război. El a promis că războiul din Coreea se va termina curând, dacă va fi posibil. El a promis mamelor că le va aduce copiii înapoi. Însă el a spus: „Eu nu pot face asta. Eu mă străduiesc, dar numai singur Dumnezeu poate s-o facă”. Și tu ai fost cu el, Doamne, iar acum totul este în ordine. De ce n-au putut vedea acest lucru de la început? O, Dumnezeule, eu mă rog ca Tu să-l ajuți. Binecuvântează acest suflet viteaz, Doamne. Noi Te rugăm ca Tu să alegi pentru noi conducătorul următor. Voia Ta hotărâtă dinainte se va împlini, Doamne.

Dar Acela de care suntem așa de interesați în seara aceasta, în afară de problemele naționale, Acela este Cel mare și minunat, care va veni să ridice o împărăție care nu va avea sfârșit: Domnul Isus, Fiul Tău. Atunci va răsună trâmbița, ei vor aduce armele și nu va mai fi nici un război. Ei vor sădi vii și le vor mânca rodul. Vor construi case și le vor locui. Atunci nu va mai fi nici o suferință. Binecuvântează-ne acum când ne apropiem de Cuvânt. Și Tată, Tu cunoști motivul pentru care am ales acest text din Cuvânt. Eu simt că este voia Ta dumnezeiască, că este o poruncă pentru ceasul de acum ca să conduc pe oameni la poziția și la locul lor, încât ei să fie gata pentru ceasul de luptă. Fratele nostru s-a rugat odată așa: „Tu ne-ai antrenat mult timp, Doamne. Acum Tată, așează-ne în poziția noastră, arată-ne locul unde să lucrăm, astfel ca să fim în lucrarea Tatălui nostru”. Noi Te rugăm în Numele lui Isus. Amin!

Eu am petrecut o după-amiaza minunată discutând cu o soră medicală și cu un doctor renumit din Louisville. Ei au auzit despre lucrurile minunate pe care le face Domnul. Tatăl ei era medic. Ea a venit la noi și a rămas aproape toată după-amiaza. Ea este o ființă minunată, puțin severă. Voi cunoașteți acest gen tare și încredințat de prezbiteriană convinsă, dar lacrimile curgeau pe obraji ei când ne-a părăsit. O, Dumnezeu, îi are în orice loc, în cabinetele medicilor, printre surorile medicale. Eu nu cred că în spitalul Norton's Infirmary este vreo soră medicală căreia să nu-i fi mărturisit despre primirea Duhului Sfânt și pe care nu am întrebat-o dacă este botezată în Numele lui Isus. La fel am făcut cu fiecare medic cu care am discutat, în tot locul. Spuneți-le

despre acest lucru. Tu nu mai ai așa de mult timp, frate. Aici ni se pare de multe ori așa de greu, dar așteaptă numai până mergi dincolo, după ce a trecut ultima respirație. Atunci îți vei dori să fi făcut aceste lucruri. Oh, nu așteptați până în timpul acela, ci începeți imediat. Acesta este ceasul. S-ar putea ca oamenii să nu fie de acord cu aceasta. Ei argumentează și se ceartă puțin, însă ei nu gândesc așa. Dacă ei încep să se certe cu voi, voi să știți că ei nu se gândesc așa. Ei nu au intenții rele, ei poate doar au fost învățați în felul acesta și acum se țin tare de învățătura lor. Voi puteți vedea punctul lor de vedere. Să nu vă certați cu nimeni, ci iubiți-i pur și simplu. Rugați-vă pentru ei.

Eu mă gândesc că am ajuns până la versetul 9. O, noi suntem departe de capitolul 3, nu-i așa fraților? Dar pentru mine aceasta este mierea din stâncă. Să mai revedem puțin contextul. Frate Neville, să mă faci atent dacă uit de timp, căci vreau să mă rog și pentru bolnavi. Aș vrea în seara aceasta să cuprindem totul în acest serviciu. Eu aș vrea să fac o chemare la altar, să termin cu tema aceasta și apoi să mai citesc și restul. Scopul este să vedeți poziția voastră în Hristos, să recunoașteți că nu este ceva ce voi meritați, ci este vorba despre ceea ce Dumnezeu Însuși a făcut pentru voi. Nu pentru că voi ați fost atât de buni și v-ați dus într-o seară la adunare unde un frate v-a condus la altar. Nu este vorba de aceasta, ci de faptul că Dumnezeu v-a rânduit mai dinainte de întemeierea lumii la viața veșnică. Nu este de mirare că cei 24 de bătrâni vor pune jos cununile lor. Fiecare va pune cununa la picioarele Lui, fiecare va cădea cu fața la pământ, nimeni nu va avea ceva de spus: nici un predicator, nici un bătrân, nimeni. Toată slava se cuvine Mielului. În ziua aceea Dumnezeu va cuprinde totul în El. O, dacă am ști și am recunoaște noi pe Acela pe care ei L-au răstignit!

Vom începe cu versetul 8, ca să facem legătura: „...*harul Său pe care l-a răspândit din belșug peste noi, prin orice fel de înțelepciune și de pricepere; căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale.*” Tainele voii Sale... Câți dintre voi au fost aici azi dimineață? Amintiți-vă cum am subliniat aceasta: „*Taina voii Sale!*” Nu este ceva fără însemnătate. Este o taină. Voia lui Dumnezeu este o taină. Și fiecare trebuie să caute taina voii lui Dumnezeu pentru el. Cum o aflăm? Lui Pavel i-a fost descoperită. El a spus că nu s-a sfătuit cu nici un om, nu s-a sfătuit cu carnea și sângele. El nu a mers la nici o școală, la nici un seminar. Lui i

s-a descoperit Isus Hristos pe drumul spre Damasc. I s-a arătat în lumina unui stâlp de foc și l-a chemat. Pavel a mers în Arabia și a rămas acolo trei ani. Nu crezi tu că fost un timp lung, frate Egan? El a stat trei ani în Arabia, într-o casă închiriată, plimbându-se încolo și înapoi, cu sulurile acelea vechi. Ei nu au avut Noul Testament. Pavel a scris aproape tot Noul Testament. În aceste suluri vechi găsim cum Dumnezeu ne-a hotărât înainte de întemeierea lumii la viața veșnică, cum va trimite pe Isus ca prin jertfa Lui noi să avem dreptul la pomul vieții. *„Pe aceia pe care El i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți și deja i-a și proslăvit”*.

Dumnezeu ne-a hotărât pentru înfiere înainte de întemeierea lumii. Toata creațiunea este în așteptarea descoperirii fiilor lui Dumnezeu. Eu îmi închipui că Pavel s-a simțit foarte bine atunci. Aș fi vrut să fiu acolo cu el. Voi nu? Pavel spunea: *„Ne-a descoperit taina...”*. Dacă Duhul Sfânt vine peste voi și începe să vă conducă, vedeți ce are să se întâmple. Azi dimineață am trecut prin lecție. Dar n-au trecut 30 de minute, poate că au fost numai 15, și ceva m-a cuprins. Eu mă gândeam: „Taina...! Ce tainic!” Versetul acesta m-a condus la Vechiul Testament și înapoi la cel Nou. Lucrurile se leagă! Este taina venirii Lui, taina voii Lui, taina așezării noastre împreună. Gândiți-vă, aceasta nu poate fi învățată la un seminar, căci este o taină. Nu puteți ajunge la cunoștința aceasta prin școală sau prin teologie. Este o taină ascunsă de la întemeierea lumii, așteptând descoperirea fiilor lui Dumnezeu.

Spune-mi fratele meu și sora mea, când a mai existat vreodată un timp în care fiii lui Dumnezeu să fie descoperiți, în afară de timpul acesta? Când a existat vreodată în istorie un timp în care să se fi descoperit eliberarea întregii creații? Natura întreagă geme așteptând timpul descoperirii. Înainte să se facă ispășirea și înainte de-a fi revărsat Duhul Sfânt, în timpul Vechiului Testament, nu a putut să aibă loc descoperirea. Trebuia așteptat până în timpul acesta, când toate lucrurile ies la iveală, iau chip într-o piatră de încheiere, ducând la descoperirea fiilor lui Dumnezeu. Și Duhul lui Dumnezeu vine în acești oameni într-un mod atât de desăvârșit, încât slujba lor va fi atât de apropiată de a lui Hristos, încât El și Biserica lui se vor uni.

Câți dintre voi ați studiat istoria piramidelor? Cred că o doamnă

a ridicat mâna. Dumnezeu a scris trei Biblii. Una dintre ele este Zodiacele, pe cer. Este prima Biblie! Omul urma să privească în sus și să-și dea seama că Dumnezeu este de sus. Ați studiat voi Zodiacele? El redă fiecare epocă, chiar și epoca aceasta, a Cancerului. El arată începutul, nașterea lui Hristos. Care este primul semn în Zodiacele? Fecioara. Care este ultimul semn? Leul. Prima și a doua venire a lui Hristos sunt scrise acolo.

Următoarea Biblie a fost scrisă în piatră. S-a numit piramidă. Dumnezeu a scris în piramide. Dacă le studiați, veți observa istoria veche, cu războaiele ei, ele au fost scrise înaintea potopului. A treia Biblie a fost scrisă pe hârtie, pentru marea lume intelectuală care urma să vină. Dumnezeu a lucrat în toate epocile și acum suntem în epoca Leului. Noi am ajuns la punerea pietrei de încheiere, suntem la cartea descoperirilor, la ultimul ei capitol. Oamenii de știință spun că mai sunt trei minute înainte de miezul nopții. Oh, gândiți-vă în ce timp ne aflăm!

Acum haideți să privim piramida. Ea are fața laterală sub forma unui triunghi. La începutul Bisericii, după reforma din timpul lui Luther, dacă un om spunea că este creștin, îl costa viața. În fiecare epocă au fost persecuții. *„Toți care vor să trăiască cu evlavie în Hristos Isus, vor fi prigoniți”*. În epoca lui Luther era groaznic să spui că ești luteran. Erai considerat fanatic și puteai fi ucis. De multe ori ei au fost arși pe rug, pentru faptul că erau luterani. Biserica s-a îngustat ca o piramidă. Ea a trecut pe treapta următoare a harului, care este sfințirea. Era în timpul lui Wesley, care a protestat împotriva bisericii anglicane și a propovăduit sfințirea. Minoritatea care a primit mesajul au fost considerați fanatici. Câți dintre voi ați fost în legătura cu biserica metodistă? Jumătate! Știți voi că într-un timp biserica metodistă aproape că a avut pe Duhul Sfânt? Eu am văzut cum în biserica metodistă au căzut oamenii jos, pe podea, dar a fost turnată apă peste ei și s-au îngrijit să le dea aer proaspăt. În felul acesta ei au oprit Duhul să vină peste ei. Acesta este adevărul. Pe dealurile din Kentucky existau metodiști. Metodiștii și baptiștii au fost aici. Noi am mers la altar, și ne-am susținut unii pe alții în rugăciune, până ce am primit ceva și când ieșeam de acolo eram schimbați. Dar astăzi mergeți acolo doar ca să vă scrieți numele într-o carte și să spuneți: „Eu sunt metodist”. Ei iau o solniță și vă stropesc cu puțină apă și asta este totul. Voi purtați

pantaloni scurți, vă fardați, faceți pariuri la cursele de cai, mergeți la jocuri de noroc și multe altele. Dar voi nu mai sunteți metodiști, sunteți doar membri ai bisericii. Așa este și cu bapțiștii, prezbiterienii. Este unul și același lucru.

David DuPlessis spunea: „Dumnezeu nu are nepoți.” El nu a avut niciodată nepoți. El are fii, nu nepoți. Asta este adevărat. Dacă oamenii merg la biserica baptistă, la biserica penticostală, pentru că părinții lor au fost bapțiști sau penticostali, atunci ei sunt nepoți, nu fii ai lui Dumnezeu. Părinții erau fii, tu ești doar un nepot. Dumnezeu nu are nepoți. Biserica are mulți din aceștia, dar Dumnezeu nu are așa ceva.

Acum observați cum merge mai departe până când biserica ajunge o minoritate. A venit epoca penticostală și au fost tăiați mulți lăstari sălbatici. Toți metodiștii și luteranii au rămas în urmă. Dar Duhul Sfânt a mers mai departe de epoca penticostală. Însă ce au făcut oamenii? Ei s-au organizat din nou și spuneau: „Noi suntem Biserica lui Dumnezeu”, „Noi suntem Unitarieni”, „Noi credem într-o Doime”, „Noi suntem așa și așa”, „Noi suntem biserica lui Dumnezeu. Dacă nu aparții de noi, tu nu poți să ajungi în cer; trebuie să-ți scrii numele în registrul nostru”. O, ce prostie! Îmi este indiferent dacă ești baptist, metodist, prezbiterian. Numele tău este scris în Cartea vieții numai dacă Dumnezeu îl scrie acolo. Dacă tu ești ales pentru viața veșnică, Dumnezeu te va chema într-un fel sau altul. Cu siguranță că El va face asta. „*Toți cei pe care Mi i-a dat Tatăl vor veni la Mine*”. Apartenența la o biserică nu are de-a face cu aceasta. Denominația nu-ți va folosi la altceva, decât că te va împiedica să mergi înainte cu Dumnezeu. Te vei aduna cu un grup de credincioși și necredincioși. Desigur că oriunde vei merge vei da de aceste lucruri. Lucrurile au stat așa chiar și în cer. (Isaia 14:12-15.) Dar voi să nu priviți la denominația voastră, ci să priviți doar la Isus. El este Acela la care trebuie să privim.

Acum să privim iarăși la piramidă. Voi știți că piramidei nu i s-a așezat niciodată piatra de încheiere pe care ei nici nu puteau s-o găsească. Ei nu știau ce s-a întâmplat cu ea. De ce nu s-a pus piatra de încheiere? Fiindcă El a fost respins. El a fost piatra respinsă. Dar piatra de încheiere va fi totuși așezată. Aceasta este adevărat. Acele pietre din jurul pietrei de încheiere vor trebui să fie atunci atât de asemănătoare cu

aceasta, încât se vor potrivi perfect. Piramida este așa de desăvârșit îmbinată încât nici o lamă de bărbierit nu va trece printre pietre. Este o clădire așa de minunată. Unele dintre pietre cântăresc sute de tone și ele sunt așa de bine îmbinate! Așa clădește Dumnezeu Biserica Lui. Noi suntem legați, suntem o singură inimă și un singur gând.

Acum cineva poate spune: „Luteranii nu au avut nimic!” Să nu credeți asta. Luteranii vor ieși și ei la înviere ca și baptiștii, presbiterienii și toți copiii lui Dumnezeu. De aceea unii spun: „Va fi o trezire care va inunda țara și sute de milioane de penticostali vor fi mântuiți și vor fi acolo în răpire”. Voi greșiți. Da, la răpire vor fi sute de mii. Dar aceștia vin din cei 6000 de ani din trecut. Oamenii umblă în lumină când lumina vine la ei și ei traversează podurile când ajung acolo. Dar cine refuză lumina, rămâne în întuneric.

Recunoașteți cât de aproape este venirea Domnului Isus? Duhul a lucrat prin neprihănire, sfințire și botezul Duhului Sfânt, iar acum este timpul să vină piatra de încheiere. Biserica trebuie să fie așa de desăvârșită ca și Hristos, pentru a se putea face unirea prin același Duh. Dacă Duhul lui Hristos este în tine, El face ca tu să trăiești viața lui Hristos și tu vei face lucrările Lui. „*Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu*”. Așa a spus Isus. Vedeți, va veni o slujbă care va fi exact ca și viața lui Hristos. Ce arata slujba aceasta? Venirea Domnului.

Observați lumea de astăzi. Observați cuvântările lui Hrușciiov și toate aceste conflicte majore care sunt aproape și în orice moment pulberea s-ar putea ridica în aer. Așa este. Noi știm că acestea sunt aproape. Orice om chibzuit poate să asculte la radio și să citească ziarul și poate recunoaște timpul care se apropie. Gândiți-vă că Hristos vine pentru Biserica Sa înainte de a se întâmpla aceasta. Cât de aproape este deci venirea Domnului Isus? Poate să se întâmple înainte de terminarea adunării acesteia. Noi suntem în timpul de pe urmă. Observați Biserica cum înaintează – cei ce studiați istoria. Priviți biserica luterană în timpul neprihănirii, ieșind din catolicism. Priviți cum s-a mișcat. Apoi vedeți cum a venit Wesley puțin mai aproape, în sfințire, potrivit Scripturii. Wesley a stat la mijloc. Apoi a venit epoca penticostală cu reșezarea darurilor duhovnicești. Timpul de acum merge spre piatra de încheiere. Vedeți voi la ce mă refer? Venirea Domnului s-a făcut

cunoscută. Dumnezeu și toată creația așteaptă ca Biserica să-și găsească locul.

Fiecare dintre noi are greutăți. Trebuia să merg la o consultație medicală; voi misionarii cunoașteți aceste lucruri care sunt necesare când mergem în străinătate. După consultație m-au dus într-o încăpere. Ei mi-au dat să beau ceva, ce mi se părea ca un aluat. Am băut aceasta și m-am așezat, așteptând o jumătate de oră urmărind dacă va rămâne în stomac sau nu. M-am uitat împrejur și acolo era o femeie care arăta ca și cum ar fi putut muri în orice moment. Avea niște brațe și picioare foarte subțiri. M-am apropiat tot mai mult de ea, până ce am ajuns lângă ea. Sărmana femeie micuță arăta într-adevăr ca și cum ar fi fost pe moarte. M-am apropiat de ea. Am spus: „Scuzați-mă, doamnă.” Era atât de bolnavă. Am întrebat-o ce este cu ea. Ea a spus: „Am fost la Tucson să-mi văd fiica. M-am îmbolnăvit. Ei nu știu ce am.” Eu am întrebat-o: „Eu sunt un predicator al Evangheliei. Ești creștină? Ești pregătită să mergi dacă ți-a sosit ceasul?” Ea a răspuns: „Eu aparțin de biserica cutare.” Eu i-am zis: „Nu aceasta este întrebarea mea. Ești umplută cu Duhul Sfânt, pregătită pentru plecare, când El te va chema?” Femeia aceea nici nu știa despre ce vorbeam. Oh, ce priveliște de compătimit este priveliștea pe care lumea o oferă!

„*El ne-a descoperit tainele voii Sale*”. Să mai citesc ceva despre taina voii Sale. Să mergem un moment la Evrei 7. Aș vrea să vă citesc ceva ce vă va face să vă simțiți atât de bine, când ne gândim că stăm împreună în locuri cerești. Evrei 7.1 *„În adevăr, Melhisedec acesta, Împăratul Salemului, Preot al Dumnezeului Celui Prea Înalt...”* Care este aici taina? Aici este taina, fiți atenți. Cine este Acesta care descoperă taina voii Sale, acest Melhisedec? Eu aștept ca fiecare să deschidă Biblia. În Evrei 7 vorbește același Pavel care le-a vorbit galatenilor: *„În adevăr, Melhisedec acesta, Împăratul Salemului, Preot al Dumnezeului Celui Prea Înalt, care a întâmpinat pe Avraam când acesta se întorcea de la măcelul împăraților, care l-a binecuvântat, care a primit de la Avraam zeciuială din toate, după însemnătatea numelui Său este întâi Împărat al Neprihănirii, apoi și Împărat al Păcii, fără tată, fără mamă, fără spiță de neam, ne având nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții”*.

Cine era acest bărbat? El nu avea nici mamă nici tată. El nu avea

nici început și nici nu va exista un timp când va muri. El a întâmpinat pe Avraam după înfrângerea împăraților. Avraam s-a dus acolo ca să aducă înapoi pe Lot, fratele său pierdut, și el a omorât pe împărații care s-au unit și au biruit și alte împărății. Erau acolo poate 10 sau 15 împărați. Dar Avraam a înarmat pe robii săi și i-a surprins pe vrăjmași în timpul nopții. Când a venit el? În timpul nopții. Oh, frate, noi lucrăm acum în întuneric. Singura lumină pe care o avem este lumina Evangheliei. Dar Avraam s-a despărțit (s-a separat) și l-a adus înapoi. Istorisirea o găsim în Geneza 14 de la versetul 18. Avraam se întorcea de la lupta cu împărații și aducea pe Lot și pe toți oamenii care fuseseră luați prizonieri. Ca David care a luat praștia și a scăpat mielul din gura leului. Gândiți-vă că el a mers cu praștia să salveze un miel. Cine din lumea aceasta ar face lucrul acesta? Care dintre voi bărbați ați putea face aceasta? Eu pot să spun că și cu o pușcă mi-ar fi fost greu să mă duc după el. Dar David s-a dus doar cu o praștie, o bucățică de piele de care erau prinse două curele.

Când Goliat se lăuda, David i-a spus: „Dumnezeul cerului mi-a permis să scap mielul din gura leului și a ursului.” El știa că nu praștia, ci puterea lui Dumnezeu era cu el. Dumnezeu a adus mielul înapoi.

Aceasta spunem noi astăzi. Dumnezeu are oriunde un David care paște oile Tatălui. Din când în când vine o tumoare sau un cancer și medicii nu pot face nimic. Dar asta nu-l va opri pe David. El va merge împotriva lui cu praștia lui cea mică: „*Cereți orice în Numele Meu și vi se va da!*” Mie nu-mi pasă că doctorii râd. Oricine altcineva poate să râdă. El oricum va merge și va aduce oaia aceea în turmă. El este un copil al lui Dumnezeu. Vrăjmașule, ia mâna de pe el! Leul s-a mai ridicat o dată, dar David l-a prins de barbă și l-a omorât. Un băiat mic și neînsemnat pe care lumea nu pune nici un preț...

Priviți-L pe Melhisedec, Împăratul Salemului, Cel care este Împăratul Păcii. Salemul este așezat în spatele dealului. Era Împăratul Ierusalimului. Ierusalimul s-a numit înainte Salem, adică Pace. El era Împăratul Ierusalimului, Împăratul dreptății, Împăratul păcii. El nu avea tată, nu avea mamă, n-a avut un început al zilelor, și nici un sfârșit al vieții. Nu avea strămoși. Cine este acesta? După ce lupta trecuse, după biruință – priviți ce scrie în Geneza 14 de la 18 la 20: „*Melhisedec, Împăratul Salemului a adus pâine și vin; El era Preot al Dumnezeului*

*Celui Prea Înalt. El a binecuvântat pe Avraam și a zis: „Binecuvântat să fie Avraam de Dumnezeu Cel Prea Înalt, Ziditorul cerului și al pământului. Binecuvântat să fie Cel Prea Înalt, care a dat pe vrăjmașii tăi în mâinile tale!” Și Avraam I-a dat zeciuală din toate”. Să citim puțin mai departe. „Împăratul Sodomei a zis lui Avraam: „Dă-mi oamenii și ține bogățiile pentru tine”. Avraam a răspuns împăratului Sodomei: „Ridic mâna spre Domnul Dumnezeu Cel Prea Înalt, Ziditorul cerului și al pământului și jur că nu voi lua nimic din ce este al tău, nici măcar un fir de ață, nici o curea de încălțăminte, ca să nu zici: „Am îmbogățit pe Avraam”. Nimic pentru mine, afară de ce au mâncat flăcăii și partea oamenilor care au mers cu mine”.*

Priviți-l pe acest Melhisedec, care l-a întâmpinat pe Avraam când acesta se întorcea de la măcelul împăraților. Taina lui Dumnezeu s-a descoperit acum. Cine era El? Nimeni nu poate să-i găsească spița neamului. El nu avea nici mamă, nici tată, nici început, nici sfârșit al zilelor. Oricine ar fi fost El, încă mai trăiește. El n-a avut început, astfel că nu poate fi altcineva decât El, Elah, Elohim, Cel ce există prin Sine însuși, Dumnezeu Atotputernic.

Isus a avut un Tată și o mamă. Isus a avut un început al zilelor și un sfârșit al vieții Sale pământești. Dar Melhisedec nu avea nici tată, nici mamă. Isus a avut și Tată și mamă. Dar acest Bărbat nu a avut. Amin. Și ce a făcut El? După bătălie, după ce Avraam și-a ocupat poziția să...

După ce Biserica își ocupă poziția, suntem chemați la înfierea prin Duhul Sfânt. Iar când fiecare își ocupă poziția lui, și anume chemarea pe care o are de la Dumnezeu, mergând după cei pierduți...

Mai întâi Pavel alungă toată teama. Așa că dacă sunteți chemați, nu dacă aveți teologie în cap, ci dacă sunteți cu adevărat născuți din Duhul, atunci Dumnezeu v-a ales înaintea întemeierii lumii și a scris numele voastre în cartea vieții Mielului, iar acum venim împreună să stăm în locurile cerești, în Hristos Isus: un neam sfânt, o preoție împărătească, niște oameni deosebiți, care aduc jertfe duhovnicești, și anume rodul buzelor care laudă numele Lui.

Oamenii spun: „Acești oameni sunt nebuni”. Desigur, înțelepciunea lui Dumnezeu pare oamenilor o nebunie, iar înțelepciunea omului este o nebunie pentru Dumnezeu. Acestea sunt două lucruri

contrare unul celuilalt. Dar o biserică cu adevărat umplută cu Duhul, plină de puterea lui Dumnezeu, stă în locurile cerești, aducând jertfe duhovnicești, laudând pe Dumnezeu, cu Duhul Sfânt în mijlocul ei, descoperind păcatul, și arătând lucrurile greșite și corectându-le. De ce? Jertfa de sânge este mereu în prezența lui Dumnezeu. Noi am privit asta de dimineață. Voi nu ați fost mântuiți prin sânge. Sunteți salvați prin har, prin credință. Dumnezeu a bătut la ușa inimii voastre, pentru că El v-a ales mai dinainte. Voi ați crezut și ați primit. Acum sângele face o ispășire pentru păcatele voastre.

Amintiți-vă că eu am spus: „Dumnezeu nu osândește pe păcătos pentru că păcătuiește.” El este un păcătos de la început. El îl condamnă pe cel credincios dacă păcătuiește. Dar fiindcă El l-a osândit, Hristos a luat osânda noastră asupra Lui. De aceea nu există osândire pentru aceia care sunt în Hristos Isus și care nu umblă după fire, ci după Duhul. Dacă voi faceți ceva greșit, atunci nu este cu voia. Un om care păcătuiește cu voia încă nu a intrat în acest trup. Dar unul care a intrat odată aici, este mort, viața lui este ascunsă în Dumnezeu prin Hristos, este pecetluit cu Duhul Sfânt și Satana nu poate să-l mai găsească. Ca Diavolul să ajungă la el ar trebui ca acest credincios să iasă din trup. Voi sunteți morți.

Spuneți-i unui om mort că el este un fățarnic. Loviți-l și spuneți-i: „Fățarnic bătrân”. El nu va spune nici un cuvânt. El va rămâne rece. Un om care a murit cu Hristos ar putea fi numit ipocrit și i s-ar putea da diferite nume, dar el niciodată nu va riposta, și nu se va ridica. Singurul lucru pe care-l va face va fi că se va retrage undeva și se va ruga pentru tine. Așa este. Dar mulți mai sunt încă foarte vii. Oamenii morți trebuie îngropați. Pe cei care au murit în Hristos, noi îi îngropăm în apa botezului. De multe ori noi îngropăm mulți oameni care încă nu au murit. De aceea este atât de ceartă și răutate în Biserică. Noi nu putem să facem despărțirea, dar, Dumnezeu poate. El Își cunoaște poporul și oile Lui. El cunoaște fiecare glas. El își cunoaște copiii și știe pe cine poate chema afară. El știe cine este predestinat. El știe cui a dat aceste lucruri prin care se descoperă pe Sine. Dumnezeu se poate încrede în copiii Lui, știind că ei vor face lucrurile întocmai. Credeți voi acest lucru? Vedeți, într-o zi Satana a spus către Dumnezeu, referitor la Iov: „O, Tu ai un rob...”. Dumnezeu a spus: „*Nu există unul ca el pe pământ. El*

*este un bărbat desăvârșit, am încredere în el.*” Satana a spus: „O, pentru el este ușor. Lasă-l puțin pe mâna mea și-l voi face să te înjure în față”. Dumnezeu a răspuns: „*Îl dau pe mâna ta, dar să nu îi iei viața*”. Satana a făcut orice cu el, numai viața nu i-a luat-o. Dar ce a făcut Iov? A înjurat el pe Dumnezeu când i s-au luat copiii, când i s-au întâmplat toate acele nenorociri? Iov nu a pus nimic la îndoială, ci a căzut cu fața la pământ și s-a închinat spunând: „*Domnul a dat, Domnul a luat, binecuvântat să fie Numele Domnului*”.

Dumnezeu știa că se poate încrede în Iov. El știe cât de mult se poate încrede în tine și în mine. Noi vorbim acum de așezarea noastră ca fii. Ce se întâmplă după ce se va termina lupta? Noi Îl întâlnim pe Melhisedec. Să citim la Matei, dacă este așa sau nu. Este la Matei 26:26, la ultima cină: „*Pe când mâncau ei, Isus a luat o pâine. Și după ce a binecuvântat-o, a frânt-o și a dat-o ucenicilor, zicând: „Luați, mâncați, acesta este trupul Meu.” Apoi a luat un pahar și după ce a mulțumit lui Dumnezeu li l-a dat, zicând: „Beți toți din el; căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor*”. - Păcate – creștini care greșesc. - Ascultați acum versetul 29: „*Vă spun că de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței până în ziua când Îl voi bea cu voi nou, în Împărăția Tatălui Meu*”.

Așa a făcut și Melhisedec. După ce Avraam a preluat poziția lui, și-a așezat oamenii în rânduială, a câștigat războiul și se întorcea, Melhisedec i-a ieșit în întâmpinare cu pâine și vin. Și noi, după ce lupta se va sfârși, vom avea cina de nuntă cu Domnul Isus, în lumea cea nouă. Slăvit să fie Numele Domnului. Tainele voii Sale descoperite conform planului Său, întocmit în Sine Însuși pentru a-l aduce la împlinire în decursul vremurilor spre a-Și uni în Hristos toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ.

Am învățat noi pentru ce se așteaptă împlinirea vremurilor? Când va sosi împlinirea vremurilor se va termina cu orice păcat, moartea nu va mai fi, în timpul acela se va termina cu boala și cu toate lucrurile pe care Satana le-a sucit; și nici timpul nu va mai fi. Observați: Efeseni 1:10: „*Ca să-l ducă la îndeplinire la plinirea vremurilor, spre a-și uni iarăși într-unul, în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ*”. Toate lucrurile vor fi unite în Hristos.

Cum am spus și azi dimineață, toate aceste lucruri de preț, toate aceste lucruri mici, dar puternice, le vedeți la Geneza și Exod, Levitic și până la Apocalipsa. Și sfârșitul va fi Isus.

Priviți pe Avraam, Isaac și Iacov, pe Iosif, pe David sau pe oricare dintre bărbații lui Dumnezeu și veți vedea dacă nu se descoperă în fiecare în parte caracterul lui Isus Hristos. „*Ca El să unească toate lucrurile într-unul, Hristos Isus.*”

Efesenii 1:11: „*În El am fost făcuți și moștenitori, fiind rânduiți mai dinainte după hotărârea Aceluia care face totul după sfatul voii Sale*”. O, această moștenire! Cineva trebuie să vă lase ceva ca să puteți moșteni. Ce fel de moștenire avem noi? Ce fel de moștenire am eu? Eu nu am avut nimic. Dar Dumnezeu mi-a lăsat o moștenire când mi-a scris numele meu în Cartea Vieții Mielului, înainte de întemeierea lumii.

Voi spuneți: „Așteaptă puțin, frate Branham. Isus a făcut aceasta când a murit pentru tine”. Nu! Isus a venit doar să cumpere această moștenire pentru mine. Citiți Efesenii 1:11: „*În El am fost făcuți și moștenitori, fiind rânduiți mai dinainte după hotărârea Aceluia care face totul după sfatul voii Sale*”. Noi am arătat în lecția noastră că Dumnezeu a făcut asta înainte de întemeierea lumii.

Noi am văzut pe Dumnezeu ca Acela care exista în Sine Însuși și că în El era dragoste. El urma să fie Dumnezeu: nu era nimeni care să se închine; urma să fie Tată când încă era singur, urma să fie Mântuitor când încă nu era nimic pierdut, să fie Vindecător când încă nu era nici un bolnav. Acestea sunt atributele Lui. Nu era încă nimic aici. El Însuși a exprimat aceste lucruri după sfatul voii Sale, pentru ca la urmă să unească într-un singur om, Isus Hristos toate lucrurile acestea. Este ceva tainic.

Dacă sunt un moștenitor de drept, dacă Dumnezeu bate la ușa inimii mele spunând: „William Branham, Eu te-am chemat cu mult timp în urmă, înaintea întemeierii lumii, ca să predici evanghelia!” Eu am o moștenire a vieții veșnice. Dumnezeu a trimis pe Isus ca această moștenire să devină o realitate pentru mine, pentru că eu nu puteam face nimic ca să o moștenesc. Era validă, eu nu puteam adăuga nimic. Dar când s-a împlinit timpul, Dumnezeu a trimis pe Isus, Mielul junghiat înainte de întemeierea lumii. Sângele Lui a fost vărsat pentru ca eu să pot intra în posesia moștenirii mele. Ce fel de moștenire? Înfierea. Să

fiu un fiu al lui Dumnezeu.

Poate aceste cuvinte vă tulbură. Știați voi că oamenii care sunt fii ai lui Dumnezeu, sunt dumnezei mai mici? Câți știți că Isus a spus așa? *„Nu este scris în legea voastră: „Eu am zis: „Sunteți dumnezei”?”* (Ioan 10:34) La Geneza 2 spune că ei au avut stăpânire deplină asupra pământului. El a dat lui Adam putere peste toate lucrurile, dar el a pierdut dumnezeirea lui, a pierdut calitatea lui de fiu, el a pierdut stăpânirea lui și Satana a preluat-o.

Dar noi așteptăm descoperirea fiilor lui Dumnezeu care se vor întoarce și vor prelua moștenirea. Noi așteptăm împlinirea vremii, când piramida ajunge la vârf și când adevărații fii ai lui Dumnezeu vor fi descoperiți, când puterea lui Dumnezeu va fi descoperită și Satanei îi va fi luata toată puterea lui.

El este Logosul care a ieșit din Dumnezeu. Acesta era Fiul lui Dumnezeu. Apoi El a făcut pe om ca acesta să fie un dumnezeu mai mic. El a spus: *„Dacă legea a numit dumnezei pe acei cărora le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu și Scriptura nu poate fi desființată...”*. Dumnezeu a spus lui Moise: *„Eu te fac pe tine dumnezeu și pe Aaron profetul tău”*. Amin! Eu poate mă comport ca unul dereglat religios, dar nu sunt așa. O, dacă ochii voștri ar vedea acele lucruri! El a făcut pe om pentru a fi un dumnezeu care să stăpânească totul în jurul lui, de la o mare la cealaltă, să aibă controlul asupra tuturor lucrurilor. Iar când a venit Isus, fiind Dumnezeul acela fără păcat, El a dovedit asta. Când s-a pornit furtuna, El a zis: *„Liniștește-te!”*. Către pomul acela El a spus: *„Nimeni să nu mai mănânce din rodul tău”*.

*„Adevărat vă spun că voi, care sunteți mici dumnezei, de veți zice muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare” și nu vă veți îndoi în inima voastră ci veți crede că ceea ce spuneți se va împlini, veți avea lucrul cerut”*. Voi puteți să primiți tot ce spuneți.

Mergeți înapoi la Geneza, la origini. Lumea și natura geme și plânge. Ce este asta? Se așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu, când fiii adevărați, născuți, umpluți, ei vorbesc și cuvântul lor este legitimat. Eu cred că ne aflăm astăzi în pragul acestei descoperiri. Da, este aici: *„Spune muntelui acesta...”*, și se va întâmpla. „Frate, eu doresc cutare lucru. Eu sunt un credincios, eu cred în Isus Hristos.” „Eu îți dau aceasta în Numele Domnului Isus Hristos.” Este o descoperire

(manifestare) „Oh, frate, grâul meu arde pe câmp de mult timp, de mult timp nu a mai plouat!” „Eu îți trimit ploaia, în Numele Domnului. Binecuvântată să fie recolta ta!”

Toata creațiunea așteaptă gemând descoperirea fiilor lui Dumnezeu. Dumnezeu a hotărât așa de la început. El a dat omului stăpânirea. El ne-a dat pe Isus Hristos și Hristos ne-a dat totul în Numele Lui, asigurându-ne: „*Orice veți cere de la Tatăl în Numele Meu, o voi face*”. O frate Palmer, așteptând descoperirea fiilor lui Dumnezeu, așezarea Bisericii pe poziții!

Așa cum am spus, epistola către Efeseni corespunde cu cartea lui Iosua. Iosua a pus poporul în locul care le era destinat. Dacă n-ar fi rămas fiecare pe locul lui, ci Efraim ar fi mers în țara lui Manase, ei ar fi ajuns la ceartă. Când unul spune: „Eu sunt baptist, eu sunt penticostal, eu sunt metodist, eu aparțin de unitarieni, eu aparțin de aceia sau de dincolo”. Cum o veți face? Opriți-vă! Liniștiți-vă! Dumnezeu vrea să-Și așeze Biserica Sa, pe fiii și fiicele lui Dumnezeu. „*O, Dumnezeule lasă-mă să ajung să văd acest lucru, să fie atât de aproape încât să-l pot pipăi cu mâinile mele*”, aceasta este rugăciunea mea. Este deja aici! Am dorit să ajung să văd aceasta și eu aștept timpul când vom merge pe stradă și dacă acolo zace un olog din naștere, să putem spune: „*Argint și aur n-am...*”. Oh, noi așteptăm descoperirea fiilor lui Dumnezeu, (aleluia!) când Dumnezeu se va descoperi, când ei vor opri boala, cancerul, bolile.

Voi credeți căci cancerul ar fi o boală grea. Biblia spune că va veni un timp când oamenii vor putrezi de vii și corbii le vor mânca trupurile înainte de a fi morți. În comparație cu ceea ce va veni, cancerul nu este mai mult decât o durere de măsea. Dar gândiți-vă că acelui lucru nu-i va fi îngăduit să atingă pe cei ce au pecetea lui Dumnezeu. Pentru aceasta ne luptăm noi acum: să putem intra și să fim așezați în Împărăția lui Dumnezeu, în poziția pe care trebuie s-o avem, înainte ca să vină aceste plăgi. O, ce minunat! Împărțirea, împlinirea vremii, moștenirea!

„*În El am fost făcuți și moștenitori, fiind rânduți mai dinainte...*” Cum ne-a fost dată moștenirea? Prin hotărârea dinainte. Predestinarea este cunoștință dinainte. Cum a putut Dumnezeu să știe dinainte că se poate încrede în voi, ca predicatori? Cunoștința Lui mai

dinainte. Nu atârnă de cine vrea, sau de cine aleargă, ci de Dumnezeu care are milă! Acesta este adevărul! Hotărât dinainte! El a știut ce va fi în voi. El a știut chiar mai înainte de a veni voi în lume, mai dinainte de a exista pământul. Acesta este Dumnezeu înfinit, noi suntem limitați și gândirea noastră este finită.

Pentru mine, de când am avut acest eveniment, aceasta înseamnă foarte mult. Nu pot exprima prin cuvinte când mă gândesc cum am stat acolo, în acele momente fericite și mă gândeam: „Acolo nu există un mâine, nu există un ieri, nu este boală, nu sunt necazuri. Acolo nu există nici multă sau puțină bucurie, acolo este totul numai o bucurie.” Când am stat acolo, eu am spus: „Ce este aceasta?” Și Vocea a spus: „*Aceasta este dragostea desăvârșită. Și tot ce ai iubit cândva, și cei ce te-au iubit pe tine cândva, sunt acum aici cu tine. Tu îi vei duce înaintea Domnului Isus, când va veni El, ca trofee ale slujbei tale*”. Eu am văzut acele femei frumoase care mă îmbrățișau și spuneau: „Fratele meu scump și iubit”. Eu am văzut bărbații aceia cu părul până la gât, care fugeau spre mine, spunând: „Fratele nostru iubit”. Eu mă gândeam: „Ce înseamnă aceasta?” El a spus: „Aceștia sunt oamenii tăi”. Eu am întrebat: „Oamenii mei? Nu pot fi toți din familia Branham. Sunt milioane!”. El a spus: „Toți aceștia s-au convertit prin tine”. Aleluia! Era acolo o femeie care era cea mai frumoasă din câte am văzut vreodată. El a spus: „Era trecut de 90 de ani când ai condus-o la Dumnezeu. Ea nu va mai îmbătrâni, ea este în floarea tinereții ei. Ea nu mai are nevoie de o gură de apă rece, ea nu mai are nevoie de somn, fiindcă nu mai obosește. Nu mai există nici ieri, nici mâine, nimic din acestea. Aici noi suntem în veșnicie! Dar într-o zi glorioasă va veni Fiul lui Dumnezeu și tu vei fi judecat după Cuvântul pe care l-ai predicat!”

O, frate, eu am spus: „O să-și aducă și Pavel grupul lui?” „Da, așa este.” Eu am spus atunci: „Eu am predicat ca Pavel, eu nu am preluat învățătura de la nici o biserică”. Ei toți au strigat într-un glas: „*Noi știm aceasta. Noi avem siguranța. Tu ne vei conduce spre El și apoi ne vom întoarce împreună pe pământ. Noi vom trăi în veci!*”.

Apoi mi-am revenit. Am privit în jurul meu, cum stăteam acolo în pat și am văzut trupul meu bătrân, încărunit, prăbușit și obosit. M-am văzut cu mâinile sub cap și m-am gândit: „Trebuie să mă duc iarăși înapoi?” Am auzit o voce: „Du-te mai departe”. Eu am spus: „Doamne,

eu întotdeauna am crezut în vindecarea dumnezeiască, voi crede și decum încolo în asta. Așadar, ajută-mă. Mai sunt așa de mulți bolnavi, lasă-mă să trăiesc destul ca să aduc încă un milion în cer.” Nu contează ce culoare are sau de care naționalitate aparține, orice ar face, vor fi toți una când vor merge acolo. Liniile cele vechi de despărțire au dispărut.

O, eu am putut să vad pe acele femei așa de frumoase, fiecare cu haina lungă, părul lăsat pe spate. Ele erau desculțe. Eu am văzut acolo bărbați cu părul în jurul gâtului, roșcați, bruneți și alte culori. Ei m-au îmbrățișat și am putut să-i simt. Am putut să simt mâinile lor. Dumnezeu este Judecătorul meu, această carte sfântă este deschisă înaintea mea. Eu i-am simțit așa de real cum simt mâinile mele pe obraji. Ei m-au îmbrățișat, dar femeile nu mi-au trezit nici un simț firesc, cum este aici. Nu contează cât de sfinți sunteți, ce fel de predicatori sau preoți sau orice ați fi, nu există nici un bărbat care să nu aibă un simț firesc dacă este îmbrățișat de o femeie. Acesta este adevărul. Dar, frate, dacă am trecut dincolo, nu va mai fi așa. Acolo este totul dragoste deplină. Fiecare este un frate adevărat și o soră adevărată. Acolo nu există moarte, nici suferință, nici gelozie. Așa ceva nu poate intra acolo. Este pur și simplu desăvârșire. Pentru aceasta mă lupt eu. Pentru aceasta suntem înfiați.

Eu spuneam: „Eu, Doamne, de aceea sunt aici în biserică, ca să-i aduc în poziția bună, corectă”. Frate și soră, eu îți spun că există o singură posibilitate ca să poți intra acolo și asta este o dragoste deplină. Nu faptul că sunteți credincioși ai capelei Branham sau ai metodiștilor sau baptiștilor. Ei sunt în regulă. Dar tu, frate, tu ai nevoie de mai mult. Nu faptul că ai vorbit în limbi, ai jucat în duh, ai scos draci, ai mutat munții prin credință. Acestea sunt corecte. Dar tu trebuie să primești o dragoste adevărată și deplină. Acolo este plinătatea.

Noi am devenit moștenitori ai vieții veșnice pentru că am fost rânduiți dinainte. Cum s-a întâmplat lucrul acesta? Înțelegeți? Ați chemat voi pe Dumnezeu? Nu, ci Dumnezeu v-a chemat pe voi. Nici un om nu l-a căutat pe Dumnezeu. Dumnezeu caută pe oameni. Isus a spus: *„Nimeni nu poate veni la Mine decât dacă îl atrage Tatăl Meu”*. Vedeți, natura omului este să fugă de Dumnezeu. Dar este pe inima mea, să vă spun: nu rămâneți în starea aceasta în care ați umblat până acum. Schimbați-vă acum! Ascultați ce vă spun căci este *„Așa vorbește*

*Domnul*”. Voi m-ați numit profetul vostru. Nu eu m-am numit așa. Milioane și milioane de oameni din lumea întreagă cred lucrul acesta. Am vorbit direct sau indirect la 10 sau 12 milioane de oameni. Am avut zeci de mii de viziuni, de semne și ați văzut că nici una din ele nu a dat greș. Acesta este adevărul. El mi-a spus dinainte lucruri care niciodată nu au dat greș și s-au întâmplat întocmai. De aceea pot să stau în fața fiecăruia. Aceasta este adevărat. Eu nu pretind că sunt un profet, dar ascultați-mă.

„Așa vorbește Domnul! Este nevoie de o dragoste deplină ca să fiți duși la acel loc. Altceva acolo nu există. Indiferent câte lucrări duhovnicești, câte fapte bune sau orice ați făcut, aceasta nu valorează nimic în ziua aceea. Orice ai face, pune totul deoparte, până când ești umplut cu dragostea lui Dumnezeu, până când vei putea să-i iubești pe cei care te urăsc”.

Cum am spus deja azi dimineață, toată existența mea constă numai din har. Mulți oameni spun: „Fă tu ceva pentru mine și eu voi face ceva pentru tine.” Asta însă nu este har. Harul se observă atunci când tu ai nevoie de ceva, iar eu fac aceasta pentru tine în mod necondiționat. Chiar dacă tu mă lovești în față și apoi îmi ceri ceva, eu fac aceasta pentru tine. Vedeți, aceasta este. Eu nu cred în fapte, eu cred că fapta este dragoste. Faptele dovedesc dacă am primit har. Eu nu sunt credincios nevastei mele pentru faptul că știu că altfel ea ar putea să se despartă de mine, ci eu îi sunt credincios pentru că o iubesc. Eu predic Evanghelia nu fiindcă mă gândesc că altfel voi ajunge în iad, eu predic Evanghelia fiindcă îl iubesc pe Domnul. Altfel cum aș trece prin furtuni pe mare, să mă las scuturat de avioane, când în jurul meu trăsnește și în orice moment s-ar putea întâmpla ceva și când peste tot se aude: „Ave Maria”? În avion oamenii sunt aruncați încoace și încolo în centurile de siguranță și pilotul spune: „Mai avem carburant doar pentru 15 minute și eu nu știu unde ne aflăm”. Credeți voi că eu fac aceste călătorii numai ca să mă distrez? Credeți voi că aș merge în junglă, acolo unde trebuie ca soldații germani să mă ducă și să mă aducă de la adunări în fiecare seară, până ce Duhul Sfânt începe să facă minuni, iar comuniștii stau cu infraroșiile ca să mă împuște de la o milă distanță? Credeți voi că eu fac aceste lucruri ca distracție?

Eu le fac pentru că este ceva în mine. Dragostea. Ei sunt oameni

pentru care a murit Hristos. Pavel a spus: *„Eu sunt gata nu numai să merg la Ierusalim, ci sunt gata și să mor acolo. Eu mă duc acolo că să mor pentru Domnul”*. Dragostea este cea care te îndeamnă să faci acest lucru. Dacă aș predica Evanghelia pentru bani, atunci nu aș avea în seara aceasta 20.000 de dolari datorie. O, nu! Atunci aș fi primit milioanele care mi s-au oferit. A fost trimis la mine un agent al poliției federale (FBI) cu un cec de 1.500.000 de dolari. Eu am spus: „Ia-l înapoi.” Nu din cauza banilor predic Evanghelia. Eu o fac din dragoste și aș vrea să continui până la ultima mea respirație. Asta poate să fie și peste 5 minute, peste 2 ore sau peste 50 ani. Eu nu știu când va fi. Dar dacă se întâmplă, aș vrea să ajung acolo. Aș vrea să văd floarea tinereții și să aud cuvintele: „Fratele meu iubit!” Aceasta este în inima mea. De aceea fac eu lucrurile acestea. Eu nu încerc să mă deosebesc de voi, însă încerc să vă aduc pe calea cea dreaptă. Aceea este calea. Nu este vorba despre biserica ta, despre denominația ta, ci despre nașterea ta în Hristos.

*„În El am fost făcuți moștenitori, fiind rânduiți mai dinainte, după hotărârea Aceluia care face toate lucrurile după sfatul voii Sale, că să slujim de lauda slavei Sale, noi, care mai dinainte am nădărdit în Hristos. Și voi ați fost pecetluit cu Duhul Sfânt care fusese făgăduit”*. (Efeseni 1:11-13). Credința vine în urma auzirii Cuvântului lui Dumnezeu. Ascultați cu atenție! Îmbrăcați-vă armătura voastră de credință, țineți urechile deschise și ascultați cu atenție. Noi am ajuns la versetul 13.

Ce este adevărul? Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul. La Ioan 17:17 Domnul Isus spune: *„Tată, sfințește-i în adevărul Tău. Cuvântul tău este adevărul”*. „...după ce ați auzit Cuvântul adevărului, Evanghelia mântuirii voastre...”. Ce fel de mântuire încerca Pavel să le arate? Aceea referitoare la hotărârea dinainte de întemeierea lumii, pentru înfiere. Hotărârea pentru viața veșnică. Dacă voi veniți la viața veșnică, după ce ați fost mântuiți, sfințiți și umpluți cu Duhul Sfânt, voi sunteți fii. Și Dumnezeu vrea să vă aducă conform poziției că să puteți să lucrați în Împărăția Lui, spre slava Lui. Aceasta este Evanghelia. La început auziți Cuvântul: *„Pocăiți-vă și botezați-vă în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre”*.

Toate păcatele voastre vor fi luate dacă chemați Numele lui Isus

Hristos... Făgăduința este pentru fiecare călător care vine pe drum. Dacă ați părăsit casa voastră de păcătos spunând: „Eu mă duc la capela Branham”, atunci Dumnezeu vă dă în seara aceasta o ocazie. Ce este țara făgăduită? Este Duhul Sfânt. Între voi și țara făgăduită există ceva. Ce era între Iosua și țara făgăduită? Iordanul.

Moise era un model spre Hristos și el a condus pe copiii lui Israel până la țara făgăduită, dar nu a intrat în ea cu ei. Iosua a condus poporul înăuntru și le-a împărțit țara.

Isus a plătit prețul și i-a condus spre Duhul Sfânt. Dumnezeu a trimis Duhul Sfânt, iar El este acela care aduce Biserica în poziția ei corectă, Acela care umple pe fiecare cu prezența Lui. Înțelegeți la ce mă refer? Toate aceste lucruri Dumnezeu le-a rânduit în Hristos Isus, prin vestirea Evangheliei.

Pavel a spus în Galateni 1:8: *„Dar chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o, să fie anatema!”* Adevărul Evangheliei! Ascultați atenți, citim versetul în continuare: *„...după ce ați auzit Cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt care fusese făgăduit”*.

Biblia spune că în zilele de pe urma vor exista două grupuri: unul va avea pecetea lui Dumnezeu, iar celălalt va avea semnul fiarei. Dacă pecetea lui Dumnezeu este Duhul Sfânt, a nu avea Duhul Sfânt este semnul fiarei. Biblia spune că cele două duhuri vor fi așa de asemănătoare, încât să fie duși în eroare chiar și cei aleși dacă ar fi cu puțință. Dar aceasta nu se poate întâmpla, fiindcă ei au fost aleși pentru viața veșnică.

Vedeți? Au ieșit 10 fecioare că să-L întâmpine pe Domnul. Toate erau sfințite. Cinci erau delăsătoare (zăbavnice) și au lăsat să se stingă lumina lor. Celelalte cinci aveau lămpile pline cu ulei. A răsunat strigarea: *„Iată, vine Mirele!”* Cele cinci, care aveau ulei în lămpile lor, au intrat la nuntă. Celelalte au rămas afară, unde era plânsul și scrâșnirea dinților. *„Fiți gata, căci nu știți clipa în care va veni Domnul!”*

Ce înseamnă untdelemnul în Biblie? Duhul Sfânt. Acum, frați adventiști, care spuneți că ziua a șaptea este pecetea lui Dumnezeu, arătați-mi un verset care să dovedească aceasta. Biblia spune că pecetea

lui Dumnezeu este Duhul Sfânt. Efeseni 1:13: „...*După ce ați venit la credință, ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt*”. Citiți acum Efeseni 4:30: „*Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării*”. Pentru cât timp? Dacă cu adevărat ați primit Duhul Sfânt, cât timp va rămâne El cu voi? Până la trezirea următoare? Până când întâlniți ceva plăcut? Până când șeful vă concediază? Nu! Până în ziua răscumpărării! Aleluia!

După ce ați murit și ați intrat în țara făgăduită unde veți fi împreună cu cei iubiți ai voștri, sunteți încă umpluți cu Duhul Sfânt. Voi veți fi așa cum sunteți acum. Voi sunteți ce sunteți acum, deosebirea este că ați intrat în alt trup și că ați schimbat locul. Acesta de aici a îmbătrânit, n-ați mai putut să puneți țigle pe acoperiș fiindcă traversele sunt putrede. Așa că ați dezbrăcat cortul cel vechi și l-ați lăsat să putrezească și ați intrat în trupul cel nou. Este adevărat? Căci dacă piere acest cort pământesc, avem dincolo unul care ne așteaptă. Vă amintiți? Acum câteva zile am vorbit despre aceasta.

Când pruncul cel mic se formează în pântecul mamei lui, mușchii lui mici se mișcă înapoi și încolo. Dar dacă pruncul părăsește pe mama lui și se naște pe acest pământ, deja pe acest trup firesc îl așteaptă un trup duhovnicesc. Doctorul îi dă o palmă și el începe să strige; și apoi imediat începe să caute lapte la sânul mamei lui. Un vițel, îndată ce s-a născut, după câteva minute se ridică pe genunchi și se mișcă spre mamă, umblând cu capul înapoi și încolo până când găsește laptele. Dacă trupul firesc vine în această lume, atunci îl așteaptă un trup duhovnicesc. Când acest trup firesc se pune în pământ, atunci îl așteaptă dincolo altul. Noi schimbăm doar domiciliul. Cele trecătoare trebuie să îmbrace lucrurile netrecătoare, putrezirea să îmbrace neputrezirea. Acest trup bătrân, încrețit, aplecat, când va ajunge dincolo, va avea încă același Duh.

Vreau să vă arăt ceva ce sună oarecum sucit, dar este biblic. Observați-l pe Saul, acel împărat bătrân. El a fost în timpul acela un mare predicator al denominației. El era cu un cap mai mare decât toți ceilalți. Dar îi era teamă. El nu cunoștea lucrurile supranaturale. A trebuit să vină David să elibereze mielul din gura leului și să-l omoare pe Goliat.

Observați-l pe Saul. El se depărtase așa de mult de Dumnezeu,

încât a început să-l urască pe predicatorul acesta fanatic. Și în loc să-l ajute, el s-a întors împotriva lui. O, acesta este un tablou exact!

Câți dintre voi ați fost aici când, înainte de a pleca în prima mea călătorie, am vorbit despre David, cum l-a bătut el pe Goliat? Vă mai amintiți ce s-a întâmplat duminica trecută? Se mișcă înspre o altă fază. A doua campanie a lui David, a doua fază a slujbei lui. Aceasta corespunde exact. David a devenit după aceea Împăratul lui Israel. Observați cum lucrarea merge spre o fază mai mare, evidențiindu-se mai mareș. Așa a fost și cu David. Priviți evoluția lui și cum l-a călăuzit Dumnezeu. Prima dată el a bătut leul, apoi ursul și apoi pe filistean. Apoi Dumnezeu a lăsat să vină peste Saul un duh rău, care a provocat ura împotriva lui David.

Frați care ascultați benzile, dacă nu sunteți de acord cu mine, atunci să mă iertați. Vedeti, eu vă iubesc. Dacă voi sunteți cu adevărat bărbați ai lui Dumnezeu, vă voi întâlni pe malul celălalt. Dar vreau să vă spun aceasta! Motivul era că Saul a văzut că David avea ceva ce el nu avea. Biblia spune că David avea ochi frumoși și un chip drăguț. Asta nu înseamnă că era de neam ales, ci el era un flăcău tânăr, simplu, cu o înfățișare vioaie. Când Saul l-a îmbrăcat în armura lui, pot să-mi închipui că-i ajungea scutul până la picioare. David a spus: „Luați jos de pe mine aceasta!” Poate că ei i-au dat și o decorație de doctor. „Nu știu nimic despre lucrurile acestea, lăsați-mă să folosesc doar lucrul cu care știu eu să umblu”. El a luat praștia.

Saul s-a supărat pentru că femeile, bisericile, spuneau: „*Saul a bătut miile, dar David a bătut zecile de mii*”. Atunci Saul a devenit invidios. „Toate aceste lucruri vechi *„făcute în Numele lui Isus*”, nu-i nimic în aceasta”. Ce a făcut Dumnezeu cu el? A trimis peste el un duh rău ca să-l urască pe David. El îl ura pe David fără motiv. David ar fi putut să-i sucească gâtul de câteva ori, dar nu a făcut-o. El pur și simplu nu a spus nimic. El a tăiat doar o bucată din mantaua lui Saul, s-a îndepărtat și a strigat: „Privește aici, vezi ce am?” El l-a lăsat în pace. Ar fi putut să strice adunarea lui și s-o risipească, pentru a face o organizație proprie, dacă ar fi vrut. Dar el l-a lăsat pe Saul să treacă pur și simplu mai departe. Lăsați lupta în seama lui Dumnezeu.

Când lupta era pierdută și el a plecat mai departe, a venit duhul cel rău peste Saul și n-a mai primit nici un răspuns de la Dumnezeu.

Duhul Lui Dumnezeu l-a părăsit. Samuel, pe care poporul îl părăsise, dar care era cu adevărat gura lui Dumnezeu pentru ei, îl avertizase deja, că nu este bine să procedeze ca lumea. De ce vrea astăzi biserica să se poarte ca și lumea? De ce vreți voi penticostalii, metodistii, baptiștii și toți ceilalți, care v-ați pocăit, care ați trăit evenimentul botezului cu Duhul Sfânt, de ce vreți să procedați ca lumea? Eu nu pot să înțeleg. Voi spuneți: „Este doar o plăcere să joc cărți, noi vrem doar să ne distrăm puțin, să câștigăm niște bani...” Oricum o numiți, este păcat. Nu ar trebui să aveți astfel de lucruri în casa voastră. Voi mai spuneți: „O, nu face nimic dacă bem un pahar de bere. Soția mea și cu mine bem numai câteva pahare după masa”. Care este consecința? Copiii voștri beau și ei, câteva... Așa este. Voi, surorilor, Satana a făcut de la început din voi o țință. El știe că poate face cu voi ceva. El poate să ducă în rătăcire o femeie de o mie de ori mai repede decât pe un bărbat. Eu știu că aceasta rănește inima voastră, dar este adevărul. Asta a făcut el în grădina Edenului. Atunci ea era cinstită, sinceră, dar a fost dusă în eroare.

Nu Adam a fost înșelat, ci Eva, spune Biblia. Satan o poate înșela. Totuși pastorii de azi pun femeile să predice, cu toate că Biblia, de la Geneza la Apocalipsa, osândește lucrul acesta. Voi însă spuneți: „Este în ordine. Ele pot predica la fel de bine ca oricare”.

Cineva a început odată să vorbească în limbi, dar eu am predicat mai departe. La ieșire, o femeie a spus fiului meu: „Am un mesaj pentru tatăl tău când vine mâine seară pe platformă”. El a întrebat: „Ce mesaj? Despre ce este vorba?” Seara următoare mă pregăteam pentru chemarea la altar. Ea și-a aranjat părul, și-a tras ciorapii și a sărit în mijlocul culoarului. A sărit în sus și în jos, a vorbit în limbi și a proorocit, dar eu am predicat pur și simplu mai departe și am făcut chemarea la altar. Eu nu am respectat deloc ceea ce făcea ea. Nu era corect. Duhul proorocului este supus proorocului, spune Biblia. Când Dumnezeu vorbește pe platformă, lăsați-L să vorbească. Pavel spunea: *„Dacă este făcută o descoperire unuia care șade jos, să stea liniștit până ce termină celălalt.”* 1 Corinteni 14:30.

Când am plecat de la adunare, niște oameni mi-au spus: „În seara aceasta ai întristat pe Duhul Sfânt”. Eu am întrebat: „Ce am făcut?” Ei au spus: „Când sora a dat mesajul, Aleluia, când a zis

aceasta”. Eu le-am răspuns: „Eu predicam. Ceea ce a făcut ea este greșit”. „O, au spus ei, aceasta venea chiar de la tron. Era mai proaspăt decât ceea ce predicaî tu”. Eu vă spun aceasta cu respect: ori mințile lor sunt bune, ori le lipsește învățătura, căci au o așa purtare fără respect. Ei nu știu despre Dumnezeu mai mult decât știe un iepure despre șoșoni. Eu nu spun aceasta ca să fac o glumă proastă, pentru că aici nu este loc pentru glume. Acesta este adevărul. Fiecare persoană trebuie să știe că Dumnezeu nu cauzează nici o tulburare. El este pace, însă ei nu cunosc Biblia. Tot ce știu ei este să sară în sus și-n jos, să vorbească în limbi și să spună: „Eu am Duhul Sfânt. Aleluia!”

În Africa eu am văzut vraci cu miile. Ei săreau în sus și în jos având sânge pe fața lor. Ei vorbeau în alte limbi și beau sânge din craniu de om, chemându-l pe Satana.

Vorbirea în limbi este de fapt un dar al lui Dumnezeu, dar nu este o dovadă incontestabilă a Duhului Sfânt. Eu cred că toți sfinții inspirați vorbesc în limbi. Eu cred că poți ajunge câteodată atât de inspirat încât vei vorbi în limbi. Dar eu nu cred că este un semn că voi ați primit Duhul Sfânt. Eu cred că voi puteți să aveți la un moment dat așa o credință că să vă puneți mâinile peste un copil care are cancer, cu toate că 50 de predicatori s-au rugat pentru acest copil și copilul va fi vindecat pentru că mama lui are credință pentru copilul ei. Dumnezeu a dăruit vindecarea, căci ea este un mădular în trupul lui Hristos. Da, eu cred asta. Eu am văzut lucrul acesta întâmplându-se. Eu știu că este adevărat. Dar ceea ce contează este ca Biserica să fie adusă în starea potrivită, ca totul să fie la locul potrivit, astfel că noi să putem lucra.

Haideți acum să terminăm versetul: „*Pecetluit cu Duhul Sfânt care a fost făgăduit*”. Ce este o pecete? Ce înseamnă pecetluit? Mai întâi, o pecete arată că un lucru a fost terminat, că lucrarea este împlinită. Apoi arată dreptul de proprietate. Mai departe, arată siguranța că ceva se păstrează. Vă voi da un exemplu. Eu lucram pentru căile ferate din Pennsylvania. Lucram împreună cu tatăl meu la încărcarea vagoanelor. Noi încărcam mașini și cutii de conserve, le puneam unele aici, altele acolo. Dar înainte de a face sigilarea, venea inspectorul și începea să tragă și să scuture lucrurile. El a început să critice una și alta. „Pe asta scoate-o sau pune-o încă odată, căci se va rupe în bucăți înainte de a ajunge trenul la destinație”.

Duhul Sfânt este inspectorul. El te scutură puțin și tu începi să clănțâni (sau: clămpănești). „Crezi tu întreg Cuvântul lui Dumnezeu?” „Eu nu cred în toate aceste lucruri făcute în Numele lui Isus”. Atunci tu ești osândit, căci în tine încă mai sună ceva fals. „Eu nu cred în vindecarea dumnezeiască”. Încă mai clămpănește. Scoate-o afară! „Crezi tu că Isus Hristos este același ieri, azi și-n veci?” „Într-o oarecare măsură”. Tu încă mai scârțâi, în tine mai este ceva care sună fals. Aruncă asta afară, tu încă nu ești gata.

Frate, când ești pregătit să spui AMIN? „Ai primit Duhul Sfânt?” „AMIN!” „Este totul împlinit?” „AMIN!” Ce face atunci inspectorul? Totul este împachetat și bine legat, umplut cu Evanghelia. Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este bun și desăvârșit. „Eu cred în fiecare Cuvânt. AMIN! AMIN! AMIN!” „Crezi tu că Dumnezeu mai vindecă încă?” „AMIN!” „Crezi tu că Isus este același ieri, azi și-n veci?” „AMIN!” „Crezi tu că Duhul Sfânt este azi la fel de real ca întotdeauna?” „AMIN!” „Crezi tu că același Duh Sfânt care a fost peste Pavel, vine și peste noi?” „AMIN!” „Crezi tu că El va face cu noi aceleași lucruri cum le-a făcut și cu ei?” „AMIN!” O, acum totul este aranjat bine și noi suntem gata să închidem ușa. Da, așa este! Inspectorul închide ușa. Ce face el apoi? Aduce un sigiliu. El ia un clește și fixează plomba. Este sigilat. Tu nu mai ai voie să rupi sigiliul. Dacă locul de destinație este Boston, nu poate fi desfăcut mai înainte. Ești pedepsit cu închisoarea dacă rupi sigiliul mai înainte ca trenul să ajungă la Boston. Numai cine are autorizația pentru aceasta poate să deschidă. Numai el singur. Așa este. Aparține de o anumită societate a căilor ferate. Este sigiliul lor și aceasta dă siguranța că totul este în ordine. Aceasta aparține lor. Nici o altă societate nu mai are sigiliul acesta.

Și voi trebuie să fiți sigilați. Dacă un creștin este umplut cu Evanghelia și cu bunătatea lui Dumnezeu, dacă toate calitățile Lui sunt în el, dacă el este gata să lucreze cu inima deschisă și are voința să-și preia locul lui și să facă tot ce-i spune Duhul Sfânt, dacă a trecut de la moarte la viață, sfințit de toate lucrurile lumii, umblând în lumină așa cum primește lumina, mergând înainte, atunci este pregătit. Atunci Dumnezeu închide ușa lumii după el, îl ancorează și-l pecetluiește cu Duhul Sfânt al făgăduinței. ALELUIA!!!

Pentru cât timp? Până la destinație. Nimeni nu-l mai oprește pe drumul căilor ferate și nu-i rupe sigiliul ca să mai vadă dacă totul este în ordine. El este în ordine. Lăsați-l în pace. Inspectorul a făcut controlul. Cât timp sunteți sigilați? Până în ziua răscumpărării.

„Acum, frate Branham, dacă tu mori, ce se întâmplă după aceea? Mai ești încă pecetluit?” Da, tu ești pecetluit pentru totdeauna. Unde începe viața ta spirituală? La altar. Acolo vezi ceva ca o umbră. Aceasta este umbra, pecetea cu Duhul Sfânt. Este ca o reflectare a umbrei. Dacă tu mori, mergi mai departe printre aceste umbre până la umezeală. Din aceasta se face o fântână arteziană. Din fântâna arteziană, o vale, apoi un râu și de la un râu, un ocean al dragostei lui Dumnezeu. Dar tu rămâi aceeași persoană.

Priviți la Saul cel bătrân care decăzuse. El nu mai putea pătrunde până la Dumnezeu. Dar el nu a fost pierdut. Nu, cu siguranță. El a fost un prooroc, dar el se afla în afara domeniului lui Dumnezeu. Acesta a fost motivul pentru care am spus că voi nu sunteți pierduți. Gândiți-vă! El era în afara voii lui Dumnezeu. Primul lucru, el nu a mai fost de acord. Poate nu trebuia să spun asta. Eu doresc o adunare voioasă.

Știți voi că el a mers apoi la Urim și Tumim? (Exod 28:15-30; Levitic 8:8). Voi știți ce era Urim și Tumim? Era o tablă (efodul) pe care Aaron o purta pe piept. Dumnezeu a fost întotdeauna un Dumnezeu supranatural care răspunde într-un fel supranatural. Dacă un profet proorocea și lumina tainică nu se aprindea pe Urim și Tumim, profetul era fals. Așa este. La fel se întâmpla cu cel care era un visător de vise.

Pe mine nu mă interesează câte decorații de doctor ai sau cât de mare este organizația ta. Frate, dacă tu proorocești și predici ceea ce nu este conform acestui Cuvânt, atunci tu ești greșit, frate. Aceasta este Urim și Tumim-ul lui Dumnezeu. Dacă tu spui că nu ai fost rânduit înaintea întemeierii lumii, atunci nu va străluci nimic. Biblia spune că ai fost predestinat. Dacă tu spui că botezul corect este în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt, lumina nu va străluci, fiindcă nimeni în Biblie nu a fost vreodată botezat așa, ci numai în Numele Domnului Isus. Lumina nu va străluci, deci undeva este ceva greșit.

Urim și Tumim nu i-a răspuns lui Saul cel bătrân și el nu a primit nici un vis. El se îndepărtase așa de mult de Dumnezeu, că nu mai putea să aibă nici un vis. Știți ce a făcut el apoi? El a mers la o

vrăjitoare, la acel vraci al dracului și a întrebat: „Știi să ghicești?” Ea a răspuns: „Da, însă Saul a omorât toți prezicătorii.” El a răspuns: „Eu te voi apăra. Ghicește-mi și adu-mi din lumea morților duhul profetului Samuel.” Ea s-a adâncit în duhul de ghicire și pe când făcea aceasta, a căzut cu fața la pământ și a spus: „Văd că se ridică ființe dumnezeiești”. *(În versiunea King James este scris: „I saw gods” - am văzut dumnezei - n.t.)* Ea era o păgână. Pentru ea erau dumnezei, doi, trei, ceva asemănător cu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Ea a spus: „Văd că se ridică dumnezei”. Saul a zis: „Descrie-mi-l! Cum arată el?” Ea a răspuns: „Este un bărbat slab cu o mantie pe umerii lui”. Vedeți, el nu s-a schimbat nici un pic. Saul a spus: „Acesta este Samuel, adu-l înaintea mea”.

Fiți atenți! Când Samuel a venit înaintea lui Saul, el l-a întrebat: „De ce m-ai chemat? Tu ai devenit un vrăjmaș al lui Dumnezeu”. Nu numai că el mai era Samuel, dar el și-a păstrat și duhul proorociei. Spuneți că nu este așa! Să spună cineva că nu-i așa. Este adevărul. El încă mai era un profet, căci a proorocit: „Lupta de mâine va fi împotriva ta, iar tu și fiii tăi veți pieri în această luptă. Mâine pe timpul acesta, veți fi aici cu mine”. El mai era încă un profet. Acum poate voi ziceți că vrăjitoarea a spus asta. Bine, eu vă voi spune de unul care nu era vrăjitor.

Isus a luat pe Petru, Iacov și Ioan și a stat pe vârful muntelui. Dumnezeu a dat Fiului Său locul acela despre care am vorbit ieri seară: așezarea fiului. Când s-a întâmplat lucrul acesta, ucenicii au privit la cer și au văzut pe Moise și pe Ilie, lângă Isus. Ei discutau, aveau părtășie unii cu alții. Ei nu erau niște norișori care zburau, ci erau bărbați care vorbeau. Moise a fost pus într-un mormânt necunoscut în urmă cu 800 de ani. Ilie fusese luat la cer cu 500 de ani mai înainte. Dar aici erau amândoi la fel de vii cum au fost altădată. Ei stăteau acolo și vorbeau cu El, înainte ca Isus să meargă la Golgota. Aleluia! Noi am fost pecetluiți până la ziua răscumpărării.

Trebuie să mă grăbesc căci e târziu, în 5 minute ne vom ruga pentru bolnavi. „Noi care ne-am pus nădejdea noastră de la început în Isus Hristos. În El sunteți și voi, după ce ați primit Cuvântul adevărului, Vestea Bună a mântuirii voastre!” Gândiți-vă ce fel de mântuire aveau ei? Aceștia erau creștinii din Efes.

Ați fost atenți ce scrie la Corinteni? Lor trebuia să le tot spună: „*Dacă vin la voi unul are o vorbire în alta limbă, celălalt un psalm, altul o proorocie...*”. Vedeți el nu-i putea învăța nimic, fiindcă ei doreau mereu una sau alta. Cei din Efes aveau și ei aceleași lucruri, dar la ei totul era în ordine. Dar pe corinteni nu putea să-i învețe astfel de lucruri, pentru că Biserica nu era într-o stare potrivită. Pe cei din Efes putea să-i învețe lucrurile prețioase... „...*ați venit la credință și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt care v-a fost făgăduit, care este o arvună pentru moștenirea voastră, pentru răscumpărarea celor câștigați de Dumnezeu spre lauda slavei Lui.*”. O, ce este Duhul Sfânt?

Dacă mai aveți puțină răbdare cu mine, atunci aș dori să vă citesc repede ceva. Unde am ajuns ieri seară, frate Mike? Acolo unde toți erau bucuroși, totul în pace, totul în dragoste deplină. În timp ce umblați pe această cale, din voi picură câteva picături. De fiecare dată când faceți un pas pe calea aceasta, voi veniți câțiva centimetri mai aproape. Când aceasta se apropie de pământ voi primiți reflectarea umbrei unei umbre. Atâta Duh Sfânt aveți în voi. Acea este dragoste. Dar voi însetați după mai mult.

Oamenii bătrâni și eu însumi, ar dori să fie iarăși de 15-20 de ani. O, ce n-am da pentru asta! Dar la ce ar folosi? Eu pot să am 15 ani și să mor în seara asta. Este nesiguranță. Cum ai putea să știi dacă mama ta mai trăiește când ajungi acasă? De unde știi că vei mai ajunge acasă? Cum știi tu dacă vei mai trăi mâine, chiar dacă ai 12 ani și ești perfect sănătos? Tu poți să mori într-un accident sau poate să ți se întâmple ceva să cazi jos mort. Vedeți, nimic nu este sigur! Totuși voi aveți dorința să fiți din nou tineri. De ce? Este ceva acolo sus care provoacă aceasta dorință. Dacă ajungi acolo ai viața veșnică. Ce se întâmplă? Este arvuna. Ce este o arvună? Dacă eu vreau să cumpăr de la tine o mașină și te întreb: „Cât costă?” Și tu spui: „Această mașină costa 3000 de dolari”. Eu îți spun: „Acum eu îți dau 500 de dolari, iar restul ți-l aduc când pot. Ține-mi mașina, eu îți dau 500 de dolari”. Aceasta este arvuna.

Este arvuna: „*Ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt care a fost făgăduit*”. (Ce este această pecete făgăduită pe care Duhul Sfânt a făgăduit-o?) „...*și care este o arvună a moștenirii noastre, pentru răscumpărarea celor câștigați de Dumnezeu...*”

Ce este aceasta? Este arvuna. O, frate, dacă aceasta este arvuna, ce va fi când vom fi cu toții acolo? Dacă aceasta ne face deja atât de bucuroși încât devenim așa voioși...

Odată am văzut un predicator bătrân care s-a ridicat și s-a dus pe platformă. Eu mă gândeam: „Acest bărbat bătrân vrea să predice?” Era un bătrân de culoare, care era îmbrăcat cu o manta veche. El a spus: „Slavă Domnului!” Eu am spus: „De ce nu lasă să predice unul din predicatorii tineri? Cum poate acest bărbat bătrân să mai predice?” El a vorbit astfel: „Acum, fraților, am ascultat toată ziua frații predicând despre ceea ce a făcut Isus pe pământ. Eu vă voi spune ce a făcut El în cer. Eu vă voi vorbi în seara aceasta de la Iov 38:6,7: *„cu mult înainte că lumea să fie întemeiată, când stelele de dimineață cântau și fiii lui Dumnezeu strigau de bucurie”*. Și el a descris ce a avut loc în cer până la curcubeul de la a doua venire. În timpul acela a venit Duhul Sfânt așa de puternic peste el că trebuiau să-l conducă afară. El avea 95 de ani, era gârbovit și avea doar câteva fire de păr. Dar el a mers acolo și a început să predice zicând „Aleluia! Glorie!” El sărea în sus și în jos și spunea: „Nu aveți aici loc destul pentru mine ca să predic”... Aceasta era abia arvuna. Ce face Duhul Sfânt?

Lăsați-mă să citesc primul verset din capitolul următor. Îmi dați voie? Ziceți „amin”. [Adunarea spune „amin”] *„Pe voi care erați morți în greșelile voastre și în păcatele voastre, El v-a adus la viață împreună cu Hristos”* (Efeseni 2:1-5). Cum ne-a adus El la viață? Ce înseamnă viu? Adus la viață. Voi ați fost pierduți, dar El v-a făcut vii prin arvună. Ce se va întâmpla atunci când veți primi plinătatea? Nu ne miră faptul că Pavel atunci când a fost luat până în al treilea cer a spus: *„Ochiul nu a văzut, urechea nu a auzit și la inima omului nu s-a suit ceea ce a pregătit Dumnezeu pentru aceia care Îl iubesc”*. Ce va fi aceasta? Voi vorbiți despre o bucurie nespusă și despre o plinătate a slavei. Voi care odată ați fost morți în păcate și fărădelegi, El v-a făcut vii prin umbra umbrei umbrelor. Ce se va întâmpla dacă veți ajunge la această umbră, la adevăr, în vale, în râu, ba chiar în ocean? Ce va fi când noi vom fi acolo mântuiți, cu un trup nou, transformați, bărbați tineri, femei tinere, unde nu vom mai putea muri? Veți privi în jos, gândindu-vă: „Niște struguri și o apă rece mi-ar place, dar eu nu mai am nevoie de ele aici”.

Într-o zi va veni Isus și trupul nostru asemănător cu al îngerilor,

trupul duhovnicesc (teofania) în care trăiesc nu va mai fi din pântecele mamei apărut prin dorință sexuală. Pentru că El a fost născut fără dorință sexuală, eu voi învia fără aceasta. El va vorbi într-o zi și morții în Hristos vor învia. Trupul acesta în care am trăit odată va învia ca trup proslăvit și eu voi umbla și voi vorbi, eu voi trăi și mă voi bucura de viață în toate veacurile care vor veni, în Isus Hristos, Domnul nostru.

Vedeți voi, fraților, aceasta este Evanghelia. Voi citi și restul, apoi ne rugăm pentru bolnavi. „...care este o arvună a moștenirii noastre...spre lauda slavei Lui. De aceea și eu, când am auzit despre credința voastră în Domnul Isus, care este în voi și despre dragostea voastră pentru toți sfinții, nu încetez să aduc mulțumiri pentru voi când vă pomenesc în rugăciunile mele. Și mă rog ca Dumnezeu Domnului nostru Isus Hristos, Tatăl Slavei să vă dea un duh de înțelepciune și de descoperire în cunoașterea Lui”. (Efeseni 1:14-18)

El vi se descoperă în continuu, voi creșteți din har în har, din putere în putere și din slavă în slavă; nu cădeți înapoi, ci mergeți mereu înainte. „Nu încetez să mă rog pentru voi ca El să vă lumineze ochii inimii...”. Voi știți că Biblia spune că noi am fost orbi și nu am știut asta. Pavel spune: „Eu mă rog pentru ochii inimii voastre”. Voi pricepeți cu inima voastră. Priviți cu ochii, dar vedeți cu inima. Știți asta. Bine. Versetul 18: „Domnul slavei să vă lumineze ochii inimii ca să pricepeți care este nădejdea chemării Lui în sfinți și care este față de noi, credincioșii, nemărginita mărime a puterii Sale, după lucrarea tăriei Lui...”. (Ei spun: „Puterea a plecat.” Dar puterea nici nu a venit încă.), („...voi care ați crezut lucrarea Lui puternică, pentru voi mă rog ca Dumnezeu să-Și reverse puterea Lui peste voi”) „...pe care a desfășurat-o în Isus Hristos prin faptul că L-a înviat din morți și L-a pus să șadă la dreapta Sa în locurile cerești, mai presus de orice domnie, de orice stăpânire, de orice putere, de orice dregătorie și de orice nume care se poate numi nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor”. O, noi am putea rămâne seara întreagă aici. Ce fel de nume va purta fiecare? (Adunarea răspunde: ISUS). Tot cerul este numit după Numele ISUS. Întreaga Biserică este numită ISUS. Acesta este singurul Nume pe care L-a avut Dumnezeu

El a fost Iehova-Jireh – Domnul care va pregăti o jertfă; Iehova-Rafa – Domnul care te vindecă; Iehova, în diferite legături. El se

numește Luceafărul dimineții, El este Tată, Fiu și Duh Sfânt, Alfa și Omega, El este Rădăcina și Lăstarul lui David. O, câte titluri diferite I se dau Lui, dar El a avut un singur Nume. Despre aceasta a vorbit Matei, când spunea: *„Mergeți în toată lumea, învățați toate popoarele și botezați-i în Numele (singular) Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh”*. Tată nu este nume, Fiu nu este nume, Duh Sfânt nu este nume. Sunt titluri care aparțin de un Nume. Este numele celor trei calități ale lui Dumnezeu.. Care a fost Numele Lui? Îngerul spunea: *„Să-I dai Numele ISUS, căci El va mântui poporul Său de păcatele sale”*. De aceea, în Biblie, ucenicii au botezat așa. Așa a botezat și sfântul Augustin pe împăratul de atunci din Anglia, cu 150-200 de ani după moartea lui Isus Hristos: *În Numele Lui Isus Hristos*.

*„Mai presus de orice domnie, de orice stăpânire, de orice putere, de orice dregătorie și de orice nume care se poate numi, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor. El I-a pus totul sub picioare și L-a dat căpetenie peste toate lucrurile Bisericii, care este trupul Lui”*.(Efeseni 1:21-23). Acum, dacă trupul meu are stăpânire peste toate lucrurile, atunci eu sunt ce este trupul meu. Este adevărat? Aceasta sunt eu, așa mă cunoașteți. Tot ce a fost Dumnezeu, a turnat în Isus, căci în El era trupește toată plinătatea Dumnezeirii, și tot ce a fost Isus, El a turnat în Biserică. *„Lucrările pe care le fac Eu le veți face și voi, ba chiar veți face unele și mai mari, căci Mă duc la Tatăl”*. „Biserica este trupul Lui, plinătatea Celui ce plinește totul în Hristos”. O, cât iubesc asta!

Cu câteva zile în urmă am citit o carte care relatează despre călătoria pe care am făcut-o în Africa de Sud: „Un profet vizitează Africa de Sud”. Nu o citisem niciodată mai înainte. Acolo mă uitam la un copil indian. Câți au văzut poza aceea? Auzisem de un evanghelist care s-a rugat 15 ani sau mai mult pentru bolnavi. El spunea: „În toată viața mea nu am fost martor la o minune. Am văzut cum s-au vindecat oameni care spuneau că au dureri de cap, dureri de burtă și altele asemănătoare. Dar o minune în care s-a creat ceva nu am văzut”.

M-am gândit că el ar fi trebuit să fie acolo ca să vadă. Unul din picioarele aceluia băiat era doar cam atât de mare. Celălalt picior era normal. Și dacă observați proteza pentru pantoful său avea cam 35 de centimetri. Avea o placă de fier la bază. Pantoful stătea pe două

proptele lungi. El a fost adus până la mine în două cârje. El a proptit piciorul lui în fața mea și eu mă uitam la el.

Acei oameni erau mahomedani. Va amintiți când v-am citit duminica trecută ce scriau ziarele. Aici este un articol din Africa pe care mi l-au trimis misionarii ce s-au întors de acolo, frate Stricker. Aici este articolul despre Billy Graham, cum s-a retras el de acolo. Aceasta este exact. Un mahomedan l-a împins în mare. Misionarii părăsesc câmpul de luptă. Ce s-a întâmplat? Nu mai are nici un rost să mai rămână pentru că ei sunt învinși.

Eu îl iubesc pe Billy Graham și mă gândesc că el este un bărbat excepțional al lui Dumnezeu. Dar Billy ar fi trebuit să se ocupe de el să spună: „Așteptați un moment”. Dacă bap̃tiștĩi aceștĩa țepeni l-ar fi lăsat să facă așa, eu cred că el ar fi făcut-o. Eu cred că Billy Graham este un bărbat al lui Dumnezeu. El ar fi trebuit să spună: „Așteptați un moment! Eu sunt un predicator al Evangheliei, voi credeți în Vechiul Testament, dar spuneți că Isus nu a fost decât un om, așa că eu vă provoc la o discuție.” Eu nu cred în a accepta provocările Satanei. Dar și eu l-aș fi provocat, spunându-i: „Eu sunt un doctor în teologie. [Billy Graham este doctor în teologie.] Lăsați-mă să vă dovedesc că Isus este Hristosul. Acum dacă vă referiți la o vindecare dumnezeiască, eu nu posed acele daruri, însă noi avem frați care le au. Dacă vreți să aduceți pe acești oameni aici, eu pot să chem pe cineva, pe Oral Roberts sau pe altcineva care are o slujbă mare, și apoi voi veți recunoaște că creștinismul nu este așa cum v-ați gândit”.

Acum fiecare este dezamăgit pentru că el a plecat. Eu nu cred că Satana are dreptul să vă provoace. Și eu l-aș fi scuipat în față și aș fi plecat. Dar Billy ar fi trebuit să-l facă pe acel mahomedan să se simtă ca o neghină mică. El ar fi putut să ia Biblia și să citească Isaia 9:6: „*Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat*”. Cine a fost acesta despre care vorbește Isaia? Cine a fost acest Profet, acest Mesia care trebuia să vină? Arată-mi cum s-a întâmplat asta cu Mahomed? „*El pentru păcatele noastre a fost lovit și pentru fărădelegile noastre a fost străpuns. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El și prin rănilor Lui suntem vindecați*”. Arată-mi asta la Mahomed! Când a strigat el: „*Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit?*” „*Ei Mi-au străpuns mâinile și picioarele*”. Arată-mi asta în testamentul vostru. El

ar fi trebuit să-l facă pe acel mahomedan să se simtă ca o buruiană. M-a rănit și inima mea s-a întristat. Dar ziarul arăta și partea cealaltă și inima mea s-a bucurat. Se spunea: „Billy a trebuit să se retragă. Dar cum pot mahomedanii să spună că ar fi ceva greșit, dacă în Africa de Sud la serviciile rev. William Branham s-a întâmplat o minune după alta, prin puterea dumnezeiască și zeci de mii de mahomedani au căzut cu fața la pământ și și-au predat viața lui Isus Hristos?” Ei știu despre asta, să nu-mi spuneți!

Într-o zi a venit cineva la Domnul Isus și a spus: „Noi știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu. Noi știm că nimeni nu poate face aceste lucruri, doar dacă Dumnezeu este cu el. Noi înțelegem, noi știm asta. Dar n-avem voie să mărturisim asta; ne vor scoate afară din biserică. Noi ne vom pierde onoarea”. Isus a spus că el trebuie să se nască din nou.

Acel băiat mahomedan, a cărui poză o am aici, a stat lângă mine. Camera de fotografiat nu poate să capteze o minciună pe poză. El stătea acolo cu un picior mai scurt cu 35 de centimetri și cu pantoful lui de fier. Eu l-am întrebat: „Vorbești engleza?” El a răspuns: „Nu”. Translatorul a spus: „Nu vorbește engleza”. Eu am întrebat: „De când ai tu asta?” Translatorul l-a întrebat și el a răspuns: „De la naștere”. „Poți să-ți miști piciorul?” „Nu, domnule”. „Crezi tu în Isus”. „Eu sunt mahomedan”. „Vei primi tu pe Isus, dacă El te face sănătos?” „Îl voi primi pe Isus Hristos ca Mântuitor al meu dacă El mă face sănătos”. „Îl vei primi pe El dacă acest picior se va face ca și celălalt?” „Da”

M-am gândit: „O, Dumnezeule, ce vei face?” Acesta a fost lucrul următor. La toate întrebările s-a dat răspunsul. Asta simți, frate Mike. Eu așteptam să văd ce spune El. Eu am privit „dincolo” și l-am văzut pe băiat umblând pe culoar. Am întrebat: „Câți dintre voi, mahomedanii, vor primi? Aici este un băiat mahomedan. Voi, medicilor, priviți-l! Voi știți starea voastră, știți unde sunteți?”. Eu am mai spus: „Vino aici, fiule!” Ei l-au adus. Se auzeau bătăile pantofului. „Priviți, este mai scurt cu 30 - 35 de centimetri. Dar Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, poate să-l vindece! Veți crede voi mahomedanilor și Îl veți primi pe El ca Mântuitorul vostru personal?” Mii și mii de mâini negre s-au ridicat. O, Doamne, acum este timpul. Eu m-am rugat: „Tată ceresc, dacă Tu mi-ai răspuns cândva, răspunde-mi acum. Aceasta este

pentru proslăvirea Ta, aceasta este pentru Tine. Eu mă rog ca Tu să vindeci pe acest băiat!” În felul acesta m-am rugat.

Eu am spus: „Scoate-ți pantoful!” Traducătorul s-a uitat la mine ciudat. El s-a descălțat. Eu văzusem în viziune ce se va întâmpla. Când a dat jos pantoful, a venit spre mine și amândouă picioarele erau normale. Eu am spus: „Vrei să mergi înapoi și-ncolo?” El a început să plângă, mergea înapoi și-ncolo și nu știa ce să mai facă. El spunea: „Allah! Allah!” Eu spuneam: „Isus! Isus!”, și el repeta: „Isus! Isus!” Eu am spus: „Mai este vreo îndoială?”

Câți dintre voi îl cunoașteți pe Julius Stadskev? Fratele Stadskev venea aici la adunare. El tocmai a plecat în Germania. El a spus „Doar un moment, frate Branham. Eu vreau să aduc un aparat de fotografiat. Pot să-i fac o poză?” „Da, te rog!” El a pus pantoful lângă băiat și i-a făcut o fotografie cu amândouă picioarele normale și drepte. Eu am spus: „Câți dintre voi, mahomedanilor, veți respinge pe Mahomed ca profet și Îl veți primi pe Isus, Fiul lui Dumnezeu ca Mântuitorul vostru personal?” Zeci de mii s-au ridicat. Aleluia!

Mulți ar vrea să ascundă acestea, căci ei ne numesc „fanatici sfinți”. Totuși Dumnezeu lucrează așezându-și Biserica Sa. El face cu mult mai mult decât Îl rugăm sau ne gândim noi. El este și în seara aceasta exact același Dumnezeu care a fost întotdeauna.

Scumpii mei prieteni, îngăduiți-mi să vă mai spun ceva. Oamenii mei iubiți și scumpi din această țară și voi ceilalți care stați în jurul magnefoanelor, cei de peste ocean sau oriunde vă aflați, să nu vă temeți! Totul este în ordine. Dumnezeu, Tatăl nostru, a știut înainte de întemeierea lumii tot ce se va întâmpla. Totul decurge în mod desăvârșit. Îl iubiți pe El? Păstrați-vă inima într-o poziție corectă.

Voi, oameni bătrâni și tineri, voi mame, gândiți-vă la aceasta. Dacă vedeți că suflarea părăsește viața aceasta, dacă vedeți bebelușul vostru de 5-8 zile murind, când o veți revedea, va fi acolo o femeie frumoasă și tânără. Bărbatul acela bătrân, aplecat, care abia mai vedea pe unde merge, când îl vei vedea iarăși, va fi un bărbat tânăr, frumos de aproximativ 20 de ani, în floarea vârstei. Va fi pentru totdeauna așa. Tu vei putea să te apropii de el, vă veți strânge mâinile, îl vei îmbrățișa, dar el nu va mai fi bărbatul tău, ci fratele tău. O, va fi mult mai mult decât soțul tău. Tu spui că l-ai iubit? Desigur, tu l-ai iubit. Dar aceea era o

dragoste firească, „fileo”. Atunci însă va fi dragostea dumnezeiască, „agape”. Așteaptă până când te va cuprinde dragostea divină adevărată și apoi vei vedea ce este aceasta. Cea de aici este doar o grămadă de gunoi, nu este nimic bun în ea. Singurul lucru pe care vă sfătuiesc să-l faceți, prietenii mei, este acesta...

V-ar place să vă mai vorbesc despre următoarele două capitole cândva? Acum eu am nevoie de puțină odihnă până voi pleca la Chatauqua. În acele adunări nu pot predica aceste lucruri. Acolo se adună mulți oameni de toate credințele. Această învățătură este numai pentru Biserică. Aici am dreptul să predic orice, aici este capela mea. Eu cred că oamenii aceia sunt mântuiți. Eu cred asta cu adevărat. Dar, o, cât de bine este să știi unde mergi, să știi bine ce faci și să nu te împiedici. Noi vrem să ne ridicăm în lumina aceasta, să umblăm în ea și să știm încotro mergem. Domnul să fie cu voi.

Și dacă vreunul de aici nu și-a ocupat încă locul... Poate că nu ești decât o femeie casnică. Tu spui: „Frate Branham eu în viața mea nu am făcut nimic. Eu nu sunt un predicator”. Dar poate Dumnezeu a făcut să ai o familie și să-ți crești copiii. Din această familie poate să vină o altă familie cu copii, din care unul ar putea să devină predicatorul care va aduce milioane de suflete la Hristos. Tu trebuia să fii aici, tu ești aici pentru un scop. Ai știut lucrul acesta? Tu vei spune: „Tot ce am făcut eu vreodată, a fost că eu am lucrat la câmp. Nu știam cum să asigur traiul copiilor mei. Priveam pe cei mici fără încălțăminte, ședeam jos și plângeam. Noi am avut o șaretă veche cu cai cu care mă duceam cu mama la adunare”. Să nu-ți faci nici o grijă, frate. Numai iubește-L pe Isus. El are un scop cu tine. Rămâi așa cum ești. Mergi simplu înainte. Poate că nu vei ține niciodată o predică, dar poate ești străbunicul cuiva care o va face.

Știți voi că Dumnezeu i-a socotit lui Levi faptul că a plătit zeciuiala, când era încă în Avraam, la întâlnirea acestuia cu Melhisedec? Câți știu asta? Avraam a născut pe Isaac, Isaac a născut pe Iacov și Iacov a născut pe Levi. Deci, erau tatăl, bunicul și străbunicul. Când era în Avraam, el era sămânța strămoșului său. Scriptura ne spune că i-a fost socotit lui Levi că a dat zeciuială lui Melhisedec. O eu sunt...

Englezul care a fost convertit într-o seară a spus: „O, sunt așa de fericit, așa de fericit!” Da, fericit, căci știu că este adevărat. Eu voi pleca

într-o zi minunată, dar nu știu când va fi aceasta. Amintiți-vă de viziunea pe care am avut-o. Gândiți-vă la aceasta, s-o țineți tare în gândurile voastre și cel ce o ascultă pe bandă să facă la fel. Dacă a fost o viziune sau am fost răpit în Duh, eu nu știu. Dar a fost o realitate așa cum pun eu mâna pe fratele Neville. Eu am putut să îi văd pe acești oameni și să vorbesc cu ei. Era acolo și prima mea soție. Ea nu a strigat: „Soțul meu!” Ea a spus: „Fratele meu iubit!” Era acolo și o fată cu care am fost prieten cu mulți ani în urmă. Poate că unii din ai ei sunt aici. Alice Lewis din Utica, o fată bună și credincioasă. Ea s-a căsătorit puțin mai târziu în viață și a murit la nașterea primului ei copil. Am fost la pompele funebre să o văd. Auzisem că a murit. Acolo nu era nimeni în cameră. Am întrebat dacă era cineva cu numele Emmerke acolo. Se măritase cu un creștin, și ea însăși fusese o creștină adevărată. Când eram tânăr, când eram tineri de 18-19 ani mersesem peste tot cu fata aceea. Ea fusese cu adevărat o creștină. Eu eram un păcătos. Soțul ei era un creștin născut din nou. Eu nu știam, dar am auzit din ziare că ea a murit, și am mers acolo să o văd. Am stat lângă sicriu. Mă gândeam: „Alice, eu am fost în cea mai întunecată închisoare. Eu am fost pe drumuri întunecate. Tu și cu mine am mers împreună pe drumuri și pe râu. Când erau acele teatre plutitoare, noi stăteam acolo și ascultam piesele acelea. Ce doamnă erai tu! Eu îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru viața pe care ai trăit-o tu. Dragă soră, odihnește-te în pacea lui Dumnezeu.” În viziunea pe care am avut-o, ea venea spre mine fugind și spunea: „Binecuvântatul meu frate.” Și m-a îmbrățișat. O, frați și surori, eu sunt schimbat. Eu nu mai pot să fiu niciodată același. Este la fel de real cum eu vă privesc acum pe voi. Așa că nu mai am nici o frică, chiar dacă aș muri până dimineată.

Aș vrea să-l mai cresc pe băiatul meu Iosif. Aș vrea să trăiesc să-l văd la amvon, predicând, ca tânăr umplut cu Duhul Sfânt. Eu cred că el va fi un prooroc. Amintiți-vă că v-am spus cu șase ani înainte de nașterea lui că el se va naște. Amintiți-vă, acolo la altar când am binecuvântat pe copiii mici, fără să știu, eu am spus: „Iosif, tu ești un prooroc”. Acum câteva zile când eram în curte cu el, a venit la mine și m-a întrebat: „Are Isus o mână ca tine?” Eu am răspuns: „Da, fiule. De ce?” El a spus: „Eram cu bicicleta și o așteptam pe Sarah, să vină acasă de la școală. M-am uitat în sus și era o mână albă, ca a ta, cu o mânecă

albă peste mine. Ea s-a ridicat în sus. A fost mâna lui Isus?” Eu am privit pe soția mea și ea s-a uitat la mine. Noi am mers la doamna Wood, ea este aici acum. Noi i-am pus tot felul de întrebări, cum am putut mai bine. Ceea ce a văzut el a fost o viziune. O, dacă aş trăi până când se căsătorește, în cazul că Isus ar mai zăbovi. Eu sunt un bărbat bătrân. Dacă ar fi posibil, aş vrea să mai aduc încă 2-3 milioane de suflete la Hristos. Este dorința mea să predic Evanghelia în toate colțurile pământului. Ajută-mă, Dumnezeuule. Aş vrea să ajung timpul acela, frate Mike.

Câteodată o văd pe soția mea, Meda. Ea îmbătrânește și eu văd cum trecem. Sunt așa de bucuros pentru Rebeca. Profesorul de muzică mi-a spus acum câteva zile: „Dacă ea merge așa de bine mai departe, frate Branham, este greu de spus cât de sus va ajunge ea”. Aş vrea s-o mai vad pe Sara la orgă, pe Becky la pian și pe Iosif la amvon. O, eu pot să-mi închipui cum va fi asta. Soția mea și cu mine vom veni clătinându-ne înăuntru, eu rezemându-mă în bastonul meu cel vechi văzându-l pe băiatul nostru acolo, uns cu Duhul Sfânt, predicând aceeași Evanghelie. Aş vrea să iau această carte veche și să-i spun: „Fiule, aceasta carte este a ta. Rămâi credincios și nu fă nici un compromis cu nici un singur Cuvânt. Nu contează cine este împotriva ta, Dumnezeu va fi cu tine. Predică fiecare Cuvânt exact așa cum este scris, tata te va revedea pe malul celălalt”.

Eu aş vrea să o iau pe soția mea în brațe și să trecem peste Iordan. Până la timpul acela, lasă-mă Dumnezeuule să rămân credincios pe câmpul misiunii. Nu mă interesează cât mă costă, cât trebuie să fac, una sau alta. Lasă-mă să stau credincios pe Cuvântul Dumnezeului celui viu, încât dacă vine ziua aceea când voi trece dincolo, să spun: „Aici sunteți, o, prietenii mei scumpi, frații și surorile mele dragi!”

Voi, predicatori tineri, mergeți afară pe câmpul misiunii și rămâneți în armătură. Nu stați fără să faceți nimic. Mergeți și câștigați un suflet. Faceți ceva! Mergeți înainte. Nu te opri, tu, predicatorule de acolo. Dumnezeu să binecuvânteze inima ta!

Îmi amintesc când eram de vârsta lui. Poate că am fost puțin mai tânăr decât el, aveam cam 20 de ani, când am pus piatra de temelie. Îmi amintesc că purtam un jersey albastru și pantaloni albi. Am pus piatra unghiulară acum 31 de ani. Eram doar un băiat. Eu nu am făcut

compromis cu nici un Cuvânt. Am făcut așa cum am scris acolo în piatra unghiulară. Acolo este mărturia mea scrisă pe o filă albă din Biblia mea. Am pus-o în piatra unghiulară. Fie ca aceasta să fie scrisă în cer pe filele Cuvântului veșnic al lui Dumnezeu. Aș vrea să rămân credincios până la sfârșit.

Veniți să ne plecăm capetele noastre pentru un moment de rugăciune la sfârșitul acestor seri, încheind capitolul, cu toate că nu am spus totul. Ar trebui să primiți și capitolul următor unde El continuă și arată Bisericii locul potrivit. Dacă voiește Dumnezeu, vă voi aduce cândva acest mesaj. Dar acum îmi trebuie puțină liniște, înainte de a merge la o adunare mare la Chatauqua, iar de acolo voi pleca la Oklahoma. Amin.